

KĀDAM BŪT KULDĪGAS NOVADA ĢERBONIM?

- Vai atjaunot aprīņa ģerboni ar zivīm, • turpināt izmantot ģerboni ar Svēto Katrīnu • vai radīt jaunu?

Aptaujas anketa līdz 22. septembrim: https://ej.uz/gerbonis_Kuldigas_novads.

PELČU PAGASTĀ:

- ar velobraucienu tiek atklāts 1,2 km garais gājēju un velosipēdistu celiņš uz Ābeļciemu;
- ieskats Ābeļciema ieliņās.

➔ 5. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,80 eiro

Nr. 70
(11 703)

Otrdiena, 2021. gada 7. septembris

Padurē tirgojas, nogaršo, izzina

Sestdien pie Padures muižas klēts notika par skaistu tradīciju kļuvušās Jautrās mašīntalkas tirgus, šoreiz bez pašas talkas. Bet bija gadatirgus, izstādes, koncerti, radošas darbnīcas, varēja nogaršot visādus labumus un pie īstas kulmašīnas nofotografēties.

Pagasta pulciņa Andava audēja Gunita Agriņa interesentei Aigai Zīverei ierāda prasmes, aužot lupatu deķi. Nedēļas nogalē notika arī pasākums *Satiec savu meistarū*. Kuldīgas *Varavīksnē* tas sarīkots piektdien, Alsungā – tiešsaistē, savukārt Padures audējas nolēma tikšanos apvienot ar tirgu.

Turpinājums ➔ 12. lpp.
Inta Jansone, Lailas Liepiņas foto

No 13. līdz 19. septembrim Kuldīgā otrs **ielu mākslas festivāls**. Ko tajā redzēsīm?

➔ 6. lpp.

LAPPUSE VECĀKIEM:

- kāpēc Baiba un Māris Grīnbergi ar meitu Annu atgriezās Kuldīgā;
- kā stiprināt bērna imunitāti;
- kā jaunie desmitie saliedējas V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā. ➔ 8. lpp.

Bērns uz ielas ubago. Ko darīt garāmgājējiem? ➔ 3. lpp.

Piektdien, 10. septembrī:

- Tēvs bērna kopšanas atvaļinājumā.
- Florbola treneris Ainārs Juškevics.
- Kuldīgas ielu stāsti.
- Bērnodārzs vai mājdarziņš?

9 771407 197504 8 36
ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Simboliski par bekošanu

Daina Tafelberga

„Pēterīt's ar Miķelīti abi gāja bekas lauzt./ Abi divi piekusuši – nevar beku kustināt.” Šķiet, ka šai divrindei jau sen vajadzēja palikt vien kā danču rotaļu elementam.

Pirmkārt, jau 30 gadus dzīvojam valstī, kur svēts un neaizskarams ir privātīpašums, tai skaitā meži, un pēc likuma kurš katrs nevar kļīst ne peļņas nolūkos, ne tāpat vien. Otrkārt, meži tiek izcirsti, uzgavilē intensīvā lauksaimniecība, arvien vairāk jūtamas klimata pārmaiņas, un ir apdraudēta labo augu dzīvotne. Treškārt, sēņošana ir tikai tāds pensionāru brīvā laika kavēklis, jo izaugusi paaudze, kas pazīst un par ēdamām atzīst tikai konservētas sēnes burciņās vai sveramos šampinjonus lielveikalu plauktos.

**„No kārtīgiem
uzņēmējiem
esmu
dzirdējusi
sūkstīšanos: kā
vasara, tā daļa
darbinieku
slima. Jāskrien
ogās un sēnēs.”**

Šajā uzskaitījuma ir tikai maza daļa realitātes, pārējo apgāž daudzās reklāmas, ka tiek iepirkta un pārdota meža ogas un sēnes. Joprojām uz mežu pēc dabas vēltēm dodas gan veci, gan jauni, ja vien ir laiks. No kārtīgiem uzņēmējiem (kas maksā nodokļus) esmu dzirdējusi sūkstīšanos: kā vasara, tā daļa darbinieku slima. Var jau būt, ka parādījušās iesnas, paaugstināts asinsspiediens vai citas kaites simptomi, bet galvenais iemesls: jāskrien uz mežu ogās un sēnēs. Te gan nebūtu vietā teiciens par bekošanu vai sūstīšanu bekot, jo par sēnēm (tāpat kā par ogām) labi maksā arī bez pievienotās vērtības nodokļa. Pirms pāris gadiem intervijā kāda sieviete izstāstīja, ka tā nopelnījusi vairāk par algu. Kopā ar apmaksāto slimības lapu smuka summiņa sanākusi – dzīvoklis izremontēts, jaunais mēbeles, dators un cits skolai vajadzīgais dēlam nopirkts. Tagad nekas nav mainījies, ja neskaita to, ka būvmaterialiem cenas augušas, bet datorus daudziem skolēniem kovida dēļ piešķīra par velti.

Runājot par ienākumu legalitāti, jāatzīst, ka likums īsti nestrādā. Ja cilvēks slims, viņam jāārstējas, nevis jāpiepelnās. Var izsekot slimnieka gaitas sabiedriskās vietās, bet kurš izskries līdz pa mežiem? Ja nu tur kāds ierēdnis nejauši sastop slimotāju-simulantu, ej nu pierādi viņa negodprātīgos nodomus! Cilvēks atbraucis uz mežu svaigu gaisu paelpot, bet – tavu nelaimi! – priekšā sēņu ka biezs! Arī tā notiek. Kaimiņiene tikko stāstīja, ka tiešām tāpat vien, neko jaunu nedomādama, bijusi pa mežu pastaigāt un atpūsties. Gājusi pa smilšainu taku – pēkšņi malā gailēnu klājiens, nedaudz tālāk arī sviesta beciņas un bērziņas. Pielasījies pilns maisiņš, kas bija domāts iepirkumiem veikalā.

Jā, kā saka Latvijas viedākā sēņu pazinēja, mikoloģe Inita Dānīe, neesam no dabas vēl aizgājuši tik tālu kā šur tur Eiropā, un sēņošana latviešiem ir kā nacionālais sports.

TRIS PAR VIENU

Kā lauksaimnieki sagaidījuši rudeni?

PRETĒJI SĀKUMĀ REDZĒTAJAM

1. Edgars Ruža, kooperatīvās sabiedrības *Latraps* valdes priekšsēdis:

– Laika apstākļu dēļ šī ražas sezona graudkopībā sākās agrāk, nekā plānots. Augustā uzkrāvām pirmos kuģus ar 90 tūkstošiem tonnu jaunās ražas, tostarp kviešus, zirņus, rapsi. Taču kopumā plāni ir piesardzīgi, jo ilgstošais karstums un daudzviet arī sausums nelabvēlīgi ietekmējis gan apjomu, gan kvalitāti. Vasaras sākumā un vidū likās, ka gaidāma ļoti laba raža – tik skaisti kviešu lauki ilgus gadus nebija redzēti –, bet vēlāk, kad kulšana nāca uz beigām, zemniekiem bija liela vilšanās. Nav jau nekāda traģēdija, jo raža ir nedaudz mazāka par vidējo. Toties cenas augstas, un tas samazinājumu kompensē. Lielo vilšanos radīja pretstats sākumā redzētajam. Tāpēc zemniekiem vairāk ir emocionāli grūti, nevis finansiāli. Prognozes bija labas, bet nāca karstums, un lauki tika *nodedzināti*.

No saimnieciskā viedokļa labs bija kulšanas laiks, jo viss notika raiti, nevajadzēja lielas izmaksas. Kvalitāte ir zemāka, jo lielai daļai kviešu ir mazs tilpums un līdz ar

to samazinās vērtīgās vielas. Liels izaicinājums ir šādus graudus pārdot. Cenu iekšzemē nosaka pasaules tirgus. Vinnētāji ir tie, kas to nofiksēja jau gadus iepriekš, pat nezinot, kāds cēlums būs. To nekad nevar prognozēt ilgtermiņā tāpat kā laika apstākļus. Tāpēc arī uz ražas prognozēm vienmēr raugāties piesardzīgi. Kā saka, cāļus skaita rudenī. Tā arī par graudiem var rēķināt tikai tad, kad nokults un pārdots.

Vairums Kurzemes zemnieku, kas ir mūsu kooperatīvā, savu produkciju jau atveduši. Daži vēl nogaida – skatās, ko piedāvās konkurenti. Varbūt cer, ka ziemā vai pavasarī cena būs vēl labāka, bet tas ir diezgan riskanti, jo visu laiku nevar tikai kāpt. Jārēķinās arī ar to, ka valstis, kas atkarīgas no graudu importa, nav tās bagātākās. Cenu līmenis jau sasniedzis tādu augstumu, ka drīz var pateikt: dārgāk iepirkt nevar. Šobrīd ir situācija kā 2012. gadā, kad pēc strauja pieauguma sākās stabilizācija. Pārtikas graudus pārsvarā eksportējam uz Tuvo Austrumu valstīm, Dienvidāfrikas vidieni, bet lopbarības – uz Eiropu, visbiežāk Spāniju, Norvēģiju, Lielbritāniju.

AR PIEREDZI VAR IZAUDZĒT

2. Aivars Vilcis, Turlavas pagasta bioloģiskais zemnieks:

– Jau 20 gadus strādāju ar bioloģiskām metodēm. Nevar teikt, ka laika apstākļi šīs saimniecības ietekmējuši vairāk vai mazāk. Tie bija tādi kā visur Latvijā: karstums un sausums, vasaras beigās daudz lija. Bioloģiskajiem nav atļauts lietot *ķīmiju*, un tas arī netiek darīts, jo labu ražu var izaudzēt arī bez tās. Esmu agronoms, man lauksaimniecībā ir liela pieredze un izstrādājušās

savas metodes, kas kurā brīdī darāms. Protams, pret katastrofāliem apstākļiem ar tām nevar cīnīties, bet es nedomāju, ka šī vasara būtu bijusi katastrofa. Aizvadītais periods zemkopībā bijis tāds viduvējs: varēja būt labāka raža, bet ir bijusi arī sliktāka. Audzēju vasaras kviešus un auzas, rapsi ne, jo tam tiešām vajag augu aizsardzības līdzekļus. Vēl saimniecībā ir piena govīs. Tām ziemā būs, ko ēst, jo sienu un skābsienu šogad varēja sagādāt.

BAŽAS IR LOPKOPIBĀ

3. Daiga Mellere, Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas biroja vadītāja:

– Sējumi jau novākti; ja nu kaut kas palicis, tad diez vai tas būs izmantojams pārtikā, pat ne lopbarībā. Laika apstākļu ziņā zemkopjiem šis bija interesants gads, kad likās – būs rekordgads, bet tad tas mainījās uz sliktu. Lauksaimniekus glābj graudu cena, jo tā ir ļoti augsta un kompensē ražas zudumu.

Taču vēl nav zināms, kas notiks lopkopībā, par kādu cenu lopbarība būs jāpērk tiem, kas paši neizaudzēja pietiekami. Laika apstākļu dēļ ļoti daudz graudu sadīga vēl vārpās uz lauka. Lopbarībai tādi neder, tāpēc ir bažas

par lopkopjiem – vai ziemā spēs iepirkt.

Tādi ideāli gadi ir ļoti reti – gandrīz katru vasaru ir kaut kā par daudz vai par maz. Pēdējā laikā gan lielās, gan mazās saimniecības pielāgojas, domā par nodrošinājumu neražas gadiem, skatās, kas notiek pasaulē. Arvien vairāk audzē kukurūzu, lai to izmantotu spēkbarībā. Kādreiz domāja, ka pie mums kukurūzu nevar izaudzēt, tagad pierādījies, ka to var pat bioloģiskajās saimniecībās. Kartupeļi gan vēl nav novākti, bet arī tos karstums ietekmēja slikti: zemnieki sūdzas, ka ir pārāk mazi. Tādējādi gan pēc kvalitātes, gan apjoma ražu par labu nevar saukt.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Kopš mācību gada sākuma Priedainē skolas bērnus un tai garām braucošos uzmundrina pūce – gudrības simbols.

Dainas Tafelbergas teksts un foto

MANUPRĀT

Skanošais septembris

Pēc daudziem klusuma mēnešiem beidzot atkal ir iespēja klātienē klausīties koncertus, skatīties teātra izrādes, aplūkot izstādes vai iesaistīties citās aktivitātēs. Cik patīkami izrunāt vārdu *izvēlēties* – doties uz vienu vai otru kultūras pasākumu nedēļas nogalē! To tiešām ir daudz. Nupat kultūras centrā aizvadīts pirmais koncerts ciklā *Dzezs skan Kuldīgā*. Piektdien Alsungā, pils pagalmā, koncertā *Sasala jūrna* tiksies novadniece, dziedātāja Ance Krauze un Maestro Raimonds Pauls. Bet nedēļas nogalē Kuldīgas Estrādes parkā norisināsies septītais mākslas festivāls *Uguns (un) nakts*, kas sola vest spožā iztēles, fantāziju un ilūziju ceļojumā. Savukārt jaunā nedēļā kuldīdzniekiem un citiem būs otrs ielu mākslas festivāls un sestais festivāls *Teātris ir visur Kuldīgā*. Vēl pagastos ir rudens velšu tirdziņi un citi notikumi. Daudzviet šomēnes notiek Dzejas dienas pasākumi. Ir, ko izvēlēties!

Inta Jansone

RUNĀ SPECIĀLISTS

Jācinās kopā, tad būs panākumi

Aiga Šēnberga,
Latvijas Izglītības un
zinātnes darbinieku
arodbiedrības
(LIZDA) Kuldīgas
novada organizācijas
priekšsēde

Augustā beidzot tikāmies ar kolēģiem no visas Latvijas, lai pārspriestu, kas gada laikā paveikts ar lielākiem vai mazākiem panākumiem. Augstskolu, kā arī visu citu mācību iestāžu pedagogiem ir izpildīts finansējuma grafiks no pagājušā gada septembra. Pirmsskolas skolotājiem panākts 5% pielikums zemākajai algas likmei no šīgada 1. septembra (872 eiro). Piemaksas Covid-19 laikā bija vispārējās izglītības pedagogiem par novembri un decembri. Pirmsskolas un speciālās izglītības pedagogiem, kā arī skolotāju palīgiem, atbalsta personālam – kopā 6,4 miljoni eiro. Papildus panākts, ka 2,12 miljonus eiro piemaksā speciālās izglītības klašu audzinātājiem, profesionālās izglītības un profesionālās ievirzes pedagogiem. Tiks pagarināts individuālo konsultāciju samaksas termiņš.

Latvijas Pētniecības un inovāciju stratēģiskā padome sanāsmē nolēma, ka nozares ministrijai jāpiešķir nauda valsts pētījumu programmai un jāpilnveido pilna laika ekvivalents. Zinātnes pētījumiem par Covid-19 papildus pieprasīti pieci miljoni. Vēl pie LIZDA panākumiem pieskaitāms tas, ka koledžas tiek saglabātas kā augstākās izglītības iestādes.

Ir apturēta slodzes ieviešana pedagogiem. Atbalstītas psiholoģijas konsultācijas un supervīzijas līdz šīgada beigām. Atcelta masku lietošana vakcinētajiem vai pārslimojušajiem pirmsskolas iestāžu darbiniekiem, un skolās ārpus klašu telpām visi varēs būt bez tām, kā arī 1.–3. klasē mācību stundās. Virsstun-

das apmaksā dubulti par individuālajām konsultācijām. Ar mūsu līdzdalību pirmsskolas un speciālās izglītības darbinieki iekļauti augstākajā prioritārajā vakcinācijas grupā. Panācām, ka nesamazina mērķdotāciju vidusskolām, balstoties uz OCE indeksu. Ir mentors pedagogam, kurš absolvējis koledžas līmeņa programmu. Vēl būs Saeimā konference par latviešu valodas statusu kompetencēs balstītajā saturā. Tikko saņēmu ziņu no LIZDA priekšsēdētājas Ingas Vanagas, ka valdība neatbalsta prasību piemaksāt pedagogiem par testu izsniegšanu un savākšanu. Tāpat gan izglītības un zinātnes ministre, gan finanšu ministrs uzskata, ka tiem, kuri nav vakcinējušies un nedomā to darīt, par regulāru testu jāgādā pašiem. Turpināsim pie tā strādāt. Sarunās ar izglītības ministres padomnieku Jāni Ozolu tika uzsvērts, cik svarīga darba devējiem, arodbiedrībai un ministrijai ir partnerība. Nav gan zināms, kā teiktais īstenosies, jo līdz ar ministru maiņu pret dažām lietām mainījies attieksme. Bažas par nākotni rada pieaugošais vakancu skaits. Citos novados skolotāju jau ļoti trūkst. Mums tik bēdīgi vēl nav, tomēr vakances ir, un, ņemot vērā to, ka pedagogu darbu sarežģī situācija Covid-19 dēļ, skaits arī pie mums var pieaugt. Vēl valda stereotips, ka arodbiedrībai ir maza nozīme, jo darbinieks var savas tiesības īstenot un viss likumā noteiktais pienākas arī bez tās līdzdalības. Vai arī viedoklis – nav jēgas cīnīties. Taču tā nav. Arodbiedrība uzklausa un palīdz, tāpēc vajag nevis atmet ar roku, bet vērsties pie mums. Viens nav cīnītājs – ja katrs izraudāsies tikai savā spilvenā, situācija uz labo pusi daudz nemainīsies. Tāpēc mūsu sauklis ir: „Tas spēks, kas niecīgs pilienā, top liels un spēcīgs kopumā.”

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Bērns uz ielas ubago

Pie viena no Kuldīgas veikalim vairākas reizes manīta meitenīte, kura garāmgājējiem prasa naudu, tā pagājušonedēļ Kurzemniekam pastāstīja pārdevēja. Nevieni nezina, kas viņa ir.

NOTIKUMU GAITA

Kurzemnieka žurnālists, pamanīdams meitenīti, nolēma no malas pavērot, kas notiks. Bērns pēc kāda laika pienāca klāt: „Vai jūs nemanījāt puisi, mazliet liekāku par mani?” Uz jautājumu, kas noticis, meitene atbildēja, ka viņai nozagta nauda, stāstīja, ka to izdarījis tas puisis. Kurzemnieks piedāvāja palīdzību, izsauca policiju, bet meitene atbildēja, ka tas neesot vajadzīgs. Tajā brīdī garām brauca Valsts policijas ekipāža, bet bērns to apstādināt nepiekrita, tajā pašā laikā sakot, ka tā jau esot otrā reize, kad viņai kāds nozog naudu. Kad atkārtoti tika piedāvāts apstādināt policistus, bērns strauji devās prom.

Pamanījusi, ka likumsargi pabrauc garām, meitene aizgāja līdz veikala durvīm, pieliecās pie zemes un it kā kaut ko pacēla. Tad atgriezās pie žurnālista. „Viss kārtībā – nauda atradās,” viņa sacīja. „Man tā bija tikai izkritusi.”

Tālāk meitene stāstīja, ka naudas tomēr pietrūkstot, lai varētu nopirkt puķes. Tās esot vajadzīgas mammai dzimšanas dienā. Žurnālists piedāvāja veikalā, kurā tiek tirgoti arī ziedi, tos nopirkt. To meitene noraidīja, jo par diviem eiro citā puķu veikalā esot noskatījusi rozi. Kas tas par veikalu, viņa neatklāja. Pēc nesekmīgiem mēģinājumiem nopirkt ziedus blakus veikalā meitene pagāja sāpus.

Pa to laiku žurnālists informēja pašvaldības policiju. Ieraugot, ka ierodas ekipāža, meitenīte tecinās devās prom. Likumsargi viņu sastapa un sāka sarunu, bet bērns uz jautājumiem neatbildēja.

Pēc kāda laika sāka skaidrot, ka puķes vajadzīgas nevis mammai, bet skolotājam 1. septembrī. Meitene pilsētā nemācoties – apmeklējot kādu lauku skolu, un mammai neesot naudas. Vēl pēc laika viņa izstāstīja, ka naudu garāmgājējiem prasot saldumiem. Tas sakrīt ar pārdevējas stāstīto, ka meitene veikalā pērk našķus. Kad piedāvāts tos nopirkt, viņa atsakoties.

KO ŠĀDĀ SITUĀCIJĀ DARĪT?

Pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns skaidro, ka jāinformē policija: nekad nevar zināt, kas noticis, jo situācijas mēdz būt dažādas. Labāk, lai policisti to noskaidro un, ja vajag, bērnam palīdz. Bet K.Šabāns piekrodina: ja kāds likumsargiem zvana, ir jāpaliek bērna tuvumā un policisti jāsauc. Kā piemēru viņš piesauc nesenu notikumu, kad saņemts zvans par bērnu, kuram uz ielas ir sliktā dūša, bet zvanītājs aizgājis prom un likumsargi bērnu nav varējuši atrast.

Kuldīgas bāriņtiesas vadītāja Liene Lācekle piekrīt, ka pirmā, kam par šādu situāciju jāziņo, ir pašvaldības policija, kas var reaģēt ātri. Ja ir zināms bāriņtiesas tālrunis, var zvanīt arī uz to (63322233 – red.). Viņa uzsver, ka galvenais ir nepalik vienaldzīgiem, ja bērns uz ielas prasa naudu, ja mazs bērns viens kļūst pa ielām vai arī novērotas citas neierastas situācijas. „Jā, bieži vien pieaugušais domā: „Kā es tā iešu klāt bērnam un kaut ko jautāšu?” Bet bieži vien tieši tas ir vajadzīgs,” skaidro L.Lācekle.

Iespējams, ka ģimenei jāsniedz palīdzība, un tad jāvērtē, kāda: pārrunas, sociālā dienesta iesaiste, sliktākajā gadījumā, iespējams, bērnam jānodrošina vieta krīzes centrā. Bet, kā uzsver L.Lācekle, katrs gadījums jāizvērtē.

Alberts Dinters

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā sācies skolas laiks, un vai ir kādas bažas par mācībām klātienē?

Larisa Žerebcova, Kuldīgas slimnīcas garderobiste:

– Mazbērns iet Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā 4. klasē. Nebiju skatīties, kā viņam gāja 1. septembrī, bet teica, ka viss bijis ļoti labi. Nav nekādu bažu – galvenais, lai viss notiek klātienē. Mazmeita šogad beigs vidusskolu, viņai nekādu problēmu ar attālināto režīmu nav bijis, viņa vienmēr ir ļoti labi mācījusies un visam pati labi spēj izsekot līdzi.

Santa, strādā Kuldīgā:

– Bērns sāka mācības Kuldīgas Centra vidusskolas 2. klasē. Šis septembris īsti neatšķīrās no citiem, tikai bijām estrādē, un viņam patika. Bažas jau, protams, ir, ka varētu skolu atkal atcelt un viss pāriet attālināti, taču esam optimisti – ceram, ka tā nebūs. Bērnam satraukuma nebija, vismaz to neizrādīja, bet attālinātajā procesā gan gāja traki: es strādāju mājās, lai viņam vienlaikus palīdzētu ar mācībām. Problēmu ar testēšanu nav, jo viņš pa vasaru gāja nometnē, kur arī bija jānodod siekalu tests, un nu, sākot skolu, jau zina, kas un kā jā dara. Manuprāt, vieglāk ir nodot siekalu testu nekā sēdēt mājās attālinātā režīmā.

Samanta Meļņika, Liepājas Universitātes studente:

– Mācos augstskolā, un, lai to varētu, katram jāuzrāda Covid-19 sertifikāts vai negatīvs tests. Šāda sistēma būs līdz oktobrim, pēc tam nav zināms, kā tālāk. Liepājas Universitātes mājaslapā rakstīts, ka visas mācības notiks klātienē – nekas vairs attālināti nebūs. Mācos logopēdiju, un mums viss būs klātienē, taču esmu dzirdējusi, ka citās fakultātēs notiks gan klātienē, gan attālināti. Māsa mācās Kuldīgas Centra vidusskolas 5. klasē, un viņai par mācībām viss ir skaidrs, jo skola laikus informē un ar testēšanu nav problēmu – viņai vienkārši ik nedēļu jāiesplauj trauciņā, un tas arī viss. Viņai attālinātajā režīmā gāja grūti, bet nekas cits neatlika kā mācīties. Cītīgi sēdēja platformā Zoom un pildīja mājasdarbus, tagad, protams, ir priecīga, ka var atsākt mācīties klātienē.

Guna Bartaševica, pensionāre:

– Mazmeita, kas dzīvo pie manis, ies 7. klasē Aizputes vidusskolā. Viņai nebija problēmu ne attālināti, ne tagad. Viņa noteikti gribētu mācīties klātienē, taču mamma baidās, ka būs jāpotējas, baidās par bērna veselību. Šobrīd jau prasa tikai siekalu testu, tāpat jānēsā maska telpās, bet bērnam tas ir apgrūtinājis. Otrā mazmeita ies 5. klasē, arī nav potēta. Viņa speciāli Liepājā sameklēja tādu skolu, kur jānācās tikai attālināti un neprasa poti pret Covid-19. Es domāju, ka bērniem šis laiks ir tiešām ļoti grūts, jo, kā jau bērni, viņi grib satikties un, ja nevar oficiāli, tad to dara nelegāli. Bet vecāki nav par skolu ļoti satraukušies – vienkārši jāpieņem tas, kā tagad ir.

Sniedzīte Podgaiska, juriste:

– Mans bērns iet bērnudārzā Babītē, skolā ies pēc diviem gadiem. Šobrīd viss kārtībā, pavasarī gan pāris mēnešu dārziņš bija slēgts. Bērns priecīgs, ka tagad var iet, un tur Covid-19 tests nav jānodod. Cik esmu runājusi ar vecākiem, kuru bērni iet skolā, ir tāds neliels satraukums, jo viņi domā un es arī, ka ilgi tas klātienē režīms nebūs, taču par testēšanu iebildumi nav bijuši, jo visi saprot, ka tur neko darīt nevar – tas šobrīd nepieciešams.

Inga Zariņa, kasiere:

– Ir liels prieks, ka var atgriezties skolā, bērni to ļoti gaidīja. Pagaidām viss skaidrs, nekas nav mainījies, vienīgi par testēšanu nezina, cik bieži siekalu testi būs jānodod. Bērni iet Kuldīgas Centra vidusskolas 5. un 10. klasē. Abiem šis 1. septembris bija citādāks, jo attālinātajā laikā zudusi saikne un kopība ar klasesbiedriem. Es, protams, cenšos domāt pozitīvi, ka attālināti jānācās vairs nebūs, jo grūts bija tas mājas režīms. Daudz iznāca bērniem palīdzēt un sekot līdzi, vai mājas darbi izpildīti. Kā būs turpmāk, nemāku spriest, jo skola vēl īsti nav sākusies un neesmu informēta.

Amanda Gustovska, Jāņa Silīņa foto

Vārmē pasts strādās stundu

Zemā pieprasījuma dēļ Vārmes pagasta *Zelmeņos* no 22. septembra visi pakalpojumi pasta nodaļā tiks sniegti darbdienās no 10.00 līdz 11.00 vai arī iedzīvotāji varēs tos no pastnieka saņemt dzīvesvietā.

Pastnieks nodrošina to pašu, kas pieejams nodaļā: vēstuļu un paku piegādi,

pieņemšanu un nosūtīšanu, pastmarkas un aploksnes, preses abonēšanu, naudas pārvedumu un pensijas saņemšanu, komunālo un citu rēķinu samaksu, iemaksas PNS kontā, komercpreces u.tml. Niecīgais pieprasījums Vārmē ik gadu *Latvijas Pastam* rada vairāk nekā 18 000 eiro zaudējumus.

Jauns reiss un pietura

Lai iedzīvotāji pēc darba nokļūtu mājās, maršrutā *Ventspils–Kuldīga* no 6. septembra autobus, kas no *Ventspils* katru dienu izbrauc 18.30, iebrauc arī *Zirās*. Savukārt, pielāgojoties skolēnu vajadzībām, maršrutā *Kuldīga–Skrunda* atklāts jauns reiss: no *Skrundas* autobuss darbdienās izbrauc 15.35 un no pieturas *Raņķi* – 15.50 (tā būs mācību laikā).

Autotransporta direkcija aicina izmantot sabiedrisko transportu un par braucienu paņemt biļeti, jo statistiku par reisa pieprasījumu veido izsniegto biļešu skaits. Par tirdzniecības pārkāpumiem pasažieri var ziņot kontrolieriem jebkurā diennakts laikā, sūtot īsziņu vai zvanot pa tālruni 27776621.

Polīcija uzmana jauniešus

Ir aizvadīta jaunā mācību gada pirmā nedēļa, ko likumsargi katru gadu gaida ar bažām, jo pilsētā uz mācībām ierodas daudzi jaunieši. Nav noslēpums, ka daļa vakaros mēdz pulcēties, lai pa kluso baudītu aizliegtos augļus – alkoholu un cigaretes, un tam nereti seko izdarības, kas kvalificējas kā huligānisms.

Izdemolētas tualetes, salauzti soliņi vai rotaļu laukumu elementi – tā ir *Kuldīgas* novada pašvaldības policijas iepriekšējo gadu rūgtā pieredze ar jauniešiem. Visbēdīgākā ir situācija ar tualetēm 1905. gada parkā, *Pilsētas dārzā* un rotaļu laukumu *Ķirbītis* Estrādes parkā. Šoruden šīm vietām pievērsta pastiprinātu uzmanību.

Policijas priekšnieks *Kaspars Šabāns* atzīst, ka iepriekš novērota vēl viena negatīva tendence, proti, parkos jaunieši pulcējas mazākos bariņos un lieto e-cigaretes, bet vecāki par to pat nenojauš. Pie šī aizliegtā augļa jaunieši tiek ar pieaugušo starpniecību, un jāatgādina, ka par alkohola un tabakas izstrādājumu iegādi un nodošanu nepilngadīgajiem pieaugušie var tikt sodīti, jo likumā arī viņiem paredzēta atbildība.

„Gandrīz katrs septembris ir gaidīts ar

bažām, jo pilsētā atgriežas gan tie, kuri vasarā bijuši laukos, gan tie, kuri sāk vai turpina mācības tehnikumā,” stāsta *K.Šabāns*. „Šogad jaunieši jauztec, jo nav bijusi neviena sūdzība par to, ka jaunā mācību gada pirmajā nedēļā notiktu uzdzīve ar neatļautiem elementiem, izņemot gadījumu nupat, kad pie kādas skolas mūsu patruļa noķēra nepilngadīgu pipmani.”

K.Šabāns informē, ka patruļas pie skolām turpmāk būs biežākas. Līdz šim par pārāk trakulīgu jauniešu izklaidi lielākoties ziņojuši garāmgājēji, bet likumsargi vēlas iedrošināt arī pašus jauniešus ziņot par nopietniem pārkāpumiem, kurus izdara vienaudži. To var izdarīt, zvanot pa tālruni 28881288, sūtot ziņu vai attēlus lietotnē *WhatsApp*. *K.Šabāns* sola, ka anonimitāte garantēta.

Vēl jāatceras, ka sācies arī periods, kad vakaros aizvien agrāk kļūst tumši. Tas nozīmē, ka gan vecākiem, gan jauniešiem jāatceras par atstarotājiem, kas ir vai nu piestiprināti pie apģērba, vai arī iestrādāti tajā, lai tumšajā laikā autovadītāji viņus var labāk pamanīt.

Alberts Dinters

Rumbas seniori apceļo Latvijas vidieni

Lai iepazītu dažādas Kurzemes un Zemgales vietas, Rumbas pagasta vecākie ļaudis devušies ekskursijā uz *Brocēniem* un *Saldū*, svēpētās keramikas darbnīcu *Saules lietas Saldū*, *Tērvetes Vīnogu dārzu*, *Abgunstes muižu Zaļeniekos* un *Blīdenes stādaudzētavu*. Potētie seniori atpūtās un apskatīja dažādo vietu skaistumu.

Par piedzīvojumiem stāsta *Dace Čače*: „Uzzināju daudz ko jaunu. Pirmo reizi biju tajā pusē un pirmo reizi dzirdēju par *Abgunstes muižu*. Tur darbojas labā nozīmē apskaužami uzņēmīgi saimnieki. Jauna ģimene ar trīs bērniem lielu darbu uzņēmusies ar minimāliem līdzekļiem. Šī muiža ir slavēta ar kaķiem. Tur esot pieklūdusi kaķenīte un noticis tā: kā sākuši rakstīt projektu, tā piedzimis kāds kaķēns. No katra metiena viens paturēts, un tagad esot 11 kaķu. Ļoti interesanti.

Svēpētās jeb melnās keramikas darbnīca ir pašā *Saldus* centrā, un tur darbojas *Dita Zagorska*. Stāstīja par savu tehniku – ka strādā ar rokām, nevis ar virpu un veido traukus un citus keramikas izstrādājumus. Tehnika esot īpatnēja, un māls dienas garumā pakāpeniski jāsaģatavo. Sagaidīja mūs ar cepumiem un tēju, izstāstīja un visu izrādīja.

Interesanti bija iebraukt *Brocēnos* virzienā uz *Rīgu*, jo iekšā jau neiebrauc – zināms, ka vienā pusē ir *Cieceres ezers*, bet otrā ceļa pusē benzīntanks. Tur ir interesantas pēckara mājas, ko kvalitatīvi cēlušī vācu karagūstekņi, kā arī privātmāju rajons ezera otrā malā. Bija ļoti laba gide no *Saldus*.

Tērvetē vīnogu audzētavā klausījāmies par agrotehniku un to, kā tur audzē vīnogas. Izklāstījās sarežģīti, un bija jāiedziļinās. Ogas ļoti garšīgas. *Blīdenes stādaudzētava* bija noslēgumā – sievas gribēja iepirkties. Katrā vietā, kur bijām, varēja apbrīnot cilvēkus, kuri tur strādā. Ekskursija bija ļoti jauka! Liels paldies jāsaka organizatorei *Baibai Rozevskei* un *Rumbas* pagasta pārvaldei.”

Jānis Siliņš

Ekskursantu arhīva foto

Saldus keramiķe *Dita Zagorska* izskaidro sava darba neparastos paņēmienus, kamēr ceļotāji no *Rumbas* pagasta ieturas ar tēju, medu un cepumiem.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Sūdzība nedrīkst izklausīties pēc sūdzības

Stāsta *Kuldīgas* novada pašvaldības policijas priekšnieks **Kaspars Šabāns**.

30. augusts. Nedēļa sākas ar izbraukumu uz *Pilsētas* laukumu, jo automašīna izriņķojusi no stāvvietas. Noskaidrojam īpašnieku. Braucam uz *Kurzemes* dārziņiem, jo kādā mājiņā guļ sieviete, kurai tur nav jāatrodas. Aizraidām prom. Semināra parkā uz soliņa atļaidies vīrietis, kurš pārlieku salietojies alkoholu. Par to viņš saņem protokolu un tiek nogādāts uz mājām atskurbšanai. Vakarā mūs palīgā sauc *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*, jo kādam vīrietim, kurš pats nevar pārvietoties, dzīvokļa durvis aizslēgtas, bet iekšā atgriezts krāns, un ūdens noplūdina kaimiņus. Durvis tiek atvērtas, vīrietis nodots mediķu aprūpē.

31. augusts. Saņemam ziņu par meitenīti, kura pie veikala ubago naudu. Aizbraucam, bērns ir histērijā, izsaucam mediķus, lai viņi to apskata, pēc tam kopā

ar atbraukušo māti nogādājam mājās.

1. septembris. Nodrošinām kārtību pie *Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas*. Vakarā nākas apskatīt ceļu pie *Upīškalna*, jo tur kāds vīrietis streiņpūlo. Drošības dēļ nogādājam mājās. Gaismas ielā kāpņu telpā puikas sasītuši puķu podu un pamukuši.

2. septembris. Meža ielā grāvī kāds izbēris ābolus. Bērēju noskaidrojam – viņš solās visu savākt. Vakarā mūs sauc uz *Laidiem*, jo tur notiek nesaskaņota grāvja rakšana.

3. septembris. Palīgā aicina veikala *Rimi* apsargs, jo tur atrodas vīrietis bez sejas maskas. Kamēr aizbraucam, viņš jau prom. Pie protokolēm tiek divas mums zināmas personas, kuras *Raiņa* ielā lieto alkoholu. Saņemam zvanu, ka pie humanitāro zinību vidusskolas pulcējas prāvs bars jauniešu. Kad tie ierauga patruļas auto, sprūk uz visām debess pusēm.

4. septembris. Zvans no *Valsts policijas (VP)*: *Liepājas* ielā vīrietis uzbāžas garāmgājējiem. Viņš mums jau zināms, notiek kārtējās pārrunas. Tad mūs pie sevis sauc kāda sieviete, jo kaimiņi naktī logos speciāli spīdinot spēcīgu gaismu. Iesniegumu neraksta, jo viņas sūdzība nedrīkstot izklausīties pēc sūdzības. Vienojamies, ka viņa zvanīs, kad gaisma atkal tiks spīdināta. Adatu ielā kāds vīrietis pakritis, traumējis galvu. Izsaucam mediķus, nogādājam mājās. Pēc kāda laika no mediķu rokām saņemam citu vīrietu, kurš jānogādā mājās. Dodamies motorrolleristu medībās, jo tie zem zīmes iebraukoj *Mārtiņsalā*. Divus noķeram un skaidrojam, ka brīdinājumu skaitu viņi izsmēlušī ar pirmo reizi un nākamreiz būs sods.

5. septembris. Naktī izsaukums uz *Priedaini* – vīrietis guļ kāpņu telpā. Aizmidzis vien pārdesmit metru no dzīvokļa durvīm. Zvans: no uzņēmuma *MKM Padurē* ļoti

skaļi skan mūzika. Notiek pārrunas ar apsargu, mūzika tiek izslēgta. Ap četriem no rīta izpalīdzam VP, padežurējot slimnīcā pie aizmūrētā, kamēr notiek medicīniskā apskate. Pie *Rimi* kāds vīrietis turpina izgult naktis miegu un alkohola ietekmē – viņš nonāk iecirknī un saņem protokolu. Parka ielā daži izdomājuši izvicināt dūres – paziņots VP. Nākamais ir izsaukums uz *Liepājas* ielu, jo uz soliņa vairāki pieaugušie lieto alkoholu, bet blakus atrodas meitenīte. Tā kā mums izolatorā ir aizmūrētais, kuru vienu atstāt nedrīkst, paziņojam VP. Tad pienāk anonīms zvans, ka pie bijušā veikala *Selver* puikas diķī maksšķerē zivis. Aizbraucam, aprunājamies un iesakām labāk doties uz *Ventu*. Atkal braucam uz *Gaismas* ielu, jo kāpņu telpā puikas vēlreiz sasītuši puķu podu. Šoreiz dažus noķeram.

Nedēļas laikā par grēkāžiem kļuvuši un protokolu saņēmuši 25 autovadītāji.

Pierakstījis **Alberts Dinters**

Droši gājējiem un riteņbraucējiem

Šodien 11.00 ar velobraucienu tiek atklāts 1,2 km garais gājēju un velosipēdistu celiņš no Kuldīgas uz Ābeļciemu Pelču pagastā. Vietējie darba izpildītājiem sūta simtiem pateicības vārdu, jo nu ceļš uz darbu un mājām esot drošs.

VAIRĀK NEKĀ 300 TŪKSTOŠU

Gājēju un velosipēdistu celiņam gar valsts ceļu Kuldīga–Skruna (2,63.–3,81. km) pagājušā gada augustā tika ņemts 240 320 eiro aizdevums no valsts budžeta. To atļāva Ministru kabineta noteikumi, kas pašvaldībām izsniedza aizdevumu, lai mazinātu ārkārtējās situācijas ietekmi no Covid-19. Pašvaldības līdzfinansējums ir 25%. Kopējās izmaksas – aptuveni 320 430 eiro.

GARIS CEĻŠ LĪDZ REZULTĀTAM

Iepriekš cilvēki no pilsētas uz dārziņiem vai darbu maizes ceptuvē gāja pa ceļa malu, un intensīvās satiksmes dēļ tas nebija droši. Projekta mērķis bija ierīkot apgaismojumu, gājēju un riteņbraucēju celiņu. No šosejas tas nodalīts ar zaļo zonu. Vietās, kur celiņš ir tuvu brauktuvei, ierīkotas aizsargbarjeras. Šis ir kā turpinājums

Jaunais celiņš uz Ābeļciemu. Tā garums ir 1,2 km, platums – 3 m.

pārbūvei Jelgavas ielā, kas ekspluatācijā nodota decembrī.

2018. gadā *Latvijas Valsts ceļi* seguma atjaunošanai sāka projektēt posmu no Kuldīgas apļa līdz pagriezianam uz Pelčiem. „Jau sen bija iecere, ka virzienā uz Ābeļciemu vajag drošu celiņu,” atskatoties uz pirmsākumu, saka Kuldīgas attīstības aģentūras vadītāja Dace Šēle. „No *Latvijas Valsts ceļiem* saņēmām vēstuli, kurā pašvaldībai tika lūgts izsniegt tehniskos noteikumus. Līdz šim mums ir tāda pieeja: ja *Latvijas Valsts ceļi* vai cita institūcija ko rekonstruē, mēs ar savām iecerēm ejam līdzi. Sākumposms bija ilgs, piemēram, saistībā ar apli. Tas bija uzprojektēts mazāks, nekā ir tagad, līdzīgs aplim ceļā uz Kabili. Kopā ar transporta in-

ženieriem vācām statistiku, rakstījām vēstuli, ka satiksmes intensitāte te ir daudz lielāka. Projektētājus un *Latvijas Valsts ceļus* pārliecinājām, ka šeit jābūt lielā rādiusa aplim.”

Līdzīgi bijis ar veloceliņu: „Vairākkārt sarakstījāmies, sūtījām datus, cik cilvēku strādā maizes ceptuvē, cik dzīvo Ābeļciemā. Mūsu mērķis bija pierādīt, ka celiņš ir nepieciešams. No savas puses apliecinājām, ka esam gatavi to uzturēt, ziemā attīrīt no sniega, maksāt par elektrību apgaismojumam. Atrādām kompromisu: pašvaldība maksā par ceļa ierīkošanu, pēc tam arī to uztur, savukārt *Latvijas Valsts ceļi* atbild par būvniecību. Būvdarbus paveica SIA *VIA*, bet būvuzraudzību nodrošināja SIA *Būvju profesionālā uzraudzība*.”

Atkal ir, ko darīt

Sākoties rudenim, pagastā darbu atsāk vairāki pašdarbības kolektīvi, notiek arī citi pasākumi.

Šodien 17.00 pie *Pagrabiņa* – tikšanās ar mākslinieci Solveigu Kļavu, kura dalīsies iespaidos par saulaino un kalnaino Tadžikistānu, kur pavadījusi piecus mēnešus zālīšu pazinēja daktera Širinbeka ģimenē Avdžā. Būs stāsti par ciema ikdienu, piedzīvojumiem, smieklīgiem atgadījumiem.

Šodien 19.00 Pelču pilī darbu sāk vidējās paaudzes deju kolektīvs *Sābri*. Mēģinājumi notiks otrdienās un ceturtdienās. Aicināti jauni dalībnieki (tāl. 22306381). No 15. septembra trešdienās 19.00 tautas namā mēģinājumus atsāks ansamblis *Avots*. Tiek gaidīti jauni dziedātāji visās balsu grupās (tāl. 29155295). Sākot 21. sezonu, jaunu līniju deju grupu arī Pelčos neatkarīgi no vecuma un priekšzināšanām veido *Jautrie zābaciņi*. Pirmā tikšanās 20. septembrī 18.00 tautas namā (tāl. 29182022).

Bibliotēkā šomēnes skatāma kuldīdznieces Ilzes Jansones kolekcija *Radu būšana* – Rīgas porcelāna rūpnīcas trauki. Tikšanās 8. septembrī 16.00.

Klusums un miers – ir labi te dzīvot

Izstaigājot jauno gājēju celiņu, ielūkojamies arī Ābeļciema ieliņās. Vietēji smeļ: „Kas mums nekait? Ar vienu kāju esam pilsētā, ar otru – pagastā.”

Pēcpusdienā uz pirmo dienu Kuldīgas mūzikas skolā mamma Inta Jūrmale-Šķubure ved meitu Emiliju, kura apgūst vijolo spēli, dēlu Ansi, kurš mācīsies klavieres, un līdzī dodas arī četrgadnieks Miķelis. Bet no rīta pirmo skolas dienu trešklasniece Emilija un pirmklasnieks Ansis sagaidīja Centra vidusskolā, bet Miķelis – *Ābelītē*.

Šeit Šķuburu ģimene apmetusies pirms gadiem pieciem: „Ar dzīvi Ābeļciemā esam apmierināti. Tagad uzbūvēts celiņš. Pagaidām bērnus vienus nelaižu, bet, kad būs lielāki, viņiem ceļš būs drošāks,” saka Inta. „Esmu kuldīdzniece, vīrs – liepājnieks, 17 gadus dzīvojam Rīgā, bet, kad meitai palika septiņi mēneši, nolēmām atgriezties Kurzemē.”

Saimniece rāda, kā padevušās vīnogas.

←Rutas Leimanes dārzu rotā lielāki un mazāki rūķi. Tos viņai dāvina. Lēnām sākusi veidoties kolekcija, un tagad to ir vairāk nekā divdesmit.

Trešo gadu Ābeļu ielā saimnieko Zigurds Priedols: „Pirms tam dzīvojām Rudbāržos. Tur darba bija mazāk, un nolēmām pārcelties uz pilsētu. Tik un tā arī te darbu nedabūju. Šo vietu ieteica kaimiņi. Te bija jaunbūve, un saviem spēkiem māju pabeidzām. Pirmajā stāvā ir virtuve un istaba, otrajā – liela dzīvojamā istaba. Ir mums siltumnīca, audzējam gurķus, tomātus, kartupeļus. Vienīgais trūkums šovasar bija sausums – lietus nebija, akas tukšas, tāpēc grūti bija.”

Bērzu ielā sastopam Kārli Viļumu tīrām zāles plāvēju. Dārzs Ābeļciemā viņam pieder 30 gadus. Te viņš nedzīvo, bet no pilsētas šurp brauc katru dienu. „Ko man darīt pilsētā?” retoriski jautā kungs. „Te var tik labi atpūsties! Raža gan šogad vidēja: kaut kas izauga, kaut kas ne.”

Peldētava labiekārtota, grupai *Ābeļciema kopiena* iesaistoties konkursā *Daršim pašī*. Darbs paveiks talkā: ierīkoti pakāpieni lēzenai noiešanai pie Ventas, salabota trepišu vieta, ierīkoti soliņi, attīrīts upes krasts.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Pilsētas sienas kā audekli

No 13. līdz 19. septembrim Kuldīgā norisināsies otrais ielu mākslas festivāls *Cooldīga Art Fest*. Deviņi mākslinieki apglezno ēku sienas, bet viena autore veidos keramikas skulptūru. Būs iespēja piedalīties meistarklasēs un redzēt radošo procesu.

Iekrāsot pelēko daļu

Galvenais organizators Artis Gustovskis saka: festivāla mērķis ir Kuldīgas pelēko daļu piepildīt ar krāšņiem mākslas darbiem, ļaujot ielām pārtapt par brīvdabas mākslas galeriju. Festivāls tiek veidots pēc Vācijas mākslas virziena *Bauhaus* principiem: „Tam ir divi galvenie virzieni. Viens ir ilgspējība, un tas nozīmē festivālu veidot kā starptautisku un ilgspējīgu, piemēram, mūsu mērķis ir ieviest videi draudzīgas krāsas, veidot to kā zaļo pasākumu. Otrs virziens ir iedzīvotāju iesaiste mākslas procesos, un to cenšamies panākt ar meistarklasēm.”

Šī gada tēma ir digitalizācija un zaļais kurss. Teju visi autori izvēlējušies sienu gleznojumu saistīt ar pilsētas vēsturi, arhitektūru, dabu vai iedzīvotājiem. Aiz katra slēpjas arī kāda dziļāka doma, par ko jautājām pašiem māksliniekiem.

Sen lolota iecere

Kuldīdzniece Kate Māliņa veidos savu otro sienas gleznojumu, šoreiz viena pati. Viņa izvēlējusies pilsētas ainavu, kurā būs redzams Alekšupītes tilts pie Sv. Katrīnas baznīcas: „Gandrīz katram kuldīdzniekam mājās ir vismaz viena Valda Licīša glezna. Esmu mācījiesies Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, kur viņš savā laikā bijis direktors, tur aizsākušās arī manas mākslinieciskās gaitas. Tagad vēlos realizēt jau sen iecerētu ideju. Sienas gleznojuma pamatā būs no Licīša gleznas izkadrēts fragments, kas tiks apvienots ar manu gleznošanas stilu. Te mijiedarbosies divu paauzdu mākslinieciskais skatījums.”

Mākoņu meklējumos

Mākslinieks no Latvijas Pāvels Hafizovs izvēlējies Pļavas ielā 7 papildināt savu iepriekšējā gada darbu *Mākoņu mašīna*, kurā redzama mākoņu rašanās: „Izmantojot tur brīvo vietu, kompozīcijas ziņā var iznākt interesants darbs.”

Skulptūra pie dzīvnieku patversmes

Kuldīdzniece Agrita Cimermane veidos kaķa skulptūru. Māksliniece stāsta: „Tas būs mana mīļā kaķa Robiņa atveidojums, un es gribētu to novietot pie dzīvnieku patversmes *Mīļās ķepiņas*, jo Robis pats ir no turienes. Nemēģināšu radīt kopiju – mērķis ir izveidot resnu, apmierinātu runci, kas ķer putniņu.”

Skats uz tiltu no cielavu lidojuma

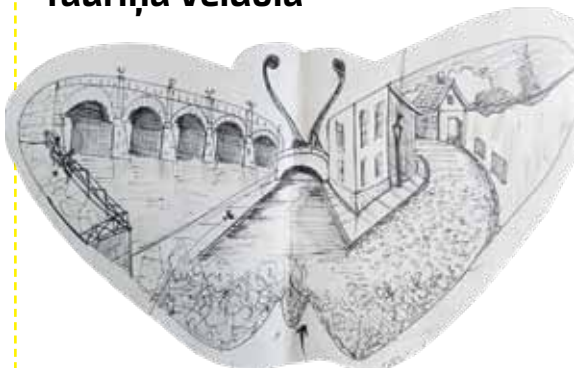
Spāņu māksliniece Klāra Cabrera piedalīsies otro gadu, un viņas darbā būs redzams vecais ķieģeļu tilts, kuram pāri lido divas baltas cielavas. Tās pašai liekoties skaistas, bet simboliski tas ir Latvijas nacionālais putns, saka Klāra. Meistarklasē māksliniece zīmēs garāmģājēju portretus, ko vēlāk viņi varēs iegūt.

Emocijas un prāta stāvoklis

Arī mākslinieks Rolands Gūtmanis, šogad ar vārdu User, veidos sienas gleznojumu turpat, kur iepriekš, – Pļavas ielā 7. Blakus darbam *Māte daba* viņš zīmēs grafiti: „Būs redzamas vairākas emocijas, un katra atspoguļo manu prāta stāvokli noteiktā laikā un situācijā, reaģējot uz apkārt notiekošo. Te būs redzams prieks, apjukums, spītība, bailes, nepacietība.”

Tauriņa veidolā

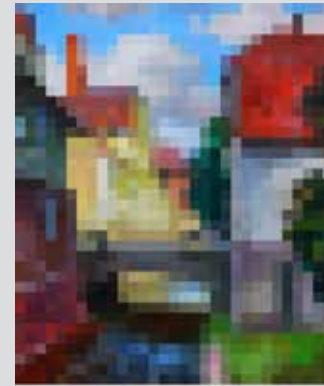
Vietējais mākslinieks Guntis Obodņikovs piedalīsies otro reizi: „Idejas pamatā ir tauriņa attēlojums, ņemot no pilsētas vairākus skatus un apvienojot tos vienā veselā, tā gūstot vizuālu priekšstatu par Kuldīgu.”

Veltījums Ēvaldam Valteram

Pieredzējušais ielu mākslinieks Aleksejs Odnorukovs jeb Elementton no Liepājas pirms gada radīja mūsdienīgu lielformāta hercoga Jēkaba attēlu Priedainē, bet šogad glezno latviešu strēlnieku, aktieri un literātu Ēvaldu Valteru.

Glezna rūtiņās

Glezna pārveidota ar datora metodi *Pixel Art*, un attēls lielos pikselos jeb kvadrātiņos tiks pārnest uz sienas.

Festivāla organizators un arī mākslinieks A. Gustovskis iecerējis savu gleznojumu veidot ar digitālo pikseļu metodi. Siena tiks veidota kā atvērtā meistarklase *Bauhaus Pixel Art*. „Arī šogad domāju, kā procesā iesaistīt vietējos. Man ir ideja katru gadu izvēlēties kādu Kuldīgas vecmeistaru gleznu, un šoreiz kā paraugu ņemam Viļņa Rasas *Alekšupītes skatu*, ko mēs kopā ar Raivi Jasinski izstrādājam variantā *Pixel Art*, kas ir attēlu pārvešanas metode. Sarūtojam gleznu attiecīgā formātā, rūtiņas uzliekam uz sienas, katru krāsu sanumurējam, un rūtiņas pēc tam var aizpildīt jebkurš. Šogad sadarbosimies ar Rutas Orlovas vadīto senioru skolu.”

Deju kolektīvam Venta

Pirmo reizi piedalīsies mākslinieks Luiss Gevara no Venecuēlas: „Pētīju latviešu kultūru kā pilnīgs svešinieks, un mani īpaši uzrunāja tradicionālās tautas dejas. Iekrita acīs dejojāju kustība, deju vēsturiskā nozīme, krāsas un kaislība, un es izmēģināju dažas šī novērojuma variācijas.” Luisa izveidotā skice ir melnbalta, taču uz sienas mākslinieks iecerējis veidot dejojājus Kuldīgas kolektīva *Venta* tautas tērpu krāsās. Tas būs viņa veltījums šim kolektīvam.

Ar pieredzi nesamaitāt bērna naivumu

Agrākās Kuldīgas mākslinieces Dzidras Eglītes sienas gleznojuma būs bijusi ēka pie kultūras centra, ko zīmējusi viņas meita Ilze desmit gados. Autore kā pamatu ņems šo darbu, lai parādītu bērna redzējumu, nesabojājot to ar pašas skatu. Dzidra saka: „Meitas skicē redzams ēku un garāžu sienas bērniskais naivums. Man ar pieredzi samaitātību tas ir izaicinājums – attēlot ko tik subjektīvu kā bērna redzējums. Darbs, protams, būs krāsains un uzlabots.”

Ielu mākslas festivālu organizē Kuldīgas Mākslas un tehnoloģiju centrs kopā ar *Sadales tīklu un Kuldīgas siltumtīkliem*. To atbalsta Kuldīgas novada dome, viesnīca *Virkas muiža*, uzņēmumi *Rudy's Kombucha*, *Goldingen Room*, *IMK*, *Tikkurila Latvija*, veikals *Mājai un dārzam*. Norisei var sekot līdzi feisbuka lapā *Kuldīga Art and Technology Center*.

Turpina iepazīt un vērtēt

Pagājušajā gadā kovidā dēļ konkursu *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva 2020* nevarēja pabeigt, tāpēc tas turpinās, un žūrija dodas iepazīt ieteiktos dalībniekus. Gada nogalē, ja situācija ļaus, svinīgā pasākumā tiks godināti laureāti.

Apaļie un gardie sklandraušī

Kategorija *Amatnieks 2020*

Kāda ģimene, dodoties atpakaļ uz Ameriku, sacījusi, ka visspilgtāk atmiņā paliks veikalā *Kuldīgas labumi* pirktie sklandraušī. „Tā ir vislielākā atzinība, kādu var saņemt,” saka Kuldīgas meistare Gunta Veinberga.

„Arī pandēmijas laikā strādāju. Nav ko sūkstīties – jāpriecājas par to, kas ir,” sagaidot žūriju, saka Gunta. Viņa ir viena no lielākajām cepējām kooperatīvā *Kuldīgas labumi*, un rauši braucot uz visām pusēm – Liepāju, Ventspili, arī galvaspilsētu. G.Veinberga tiek dēvēta par vienu no radošākajiem kooperatīva biedriem, jo rausi iemācījies sasaldēt un darbinie-

cēm veikalā atliek vien to krāsniņā izcept. „Amatniekam ir svarīgi, ka nav jādomā, kur braukt, kā tirgoties. Kooperatīvā man nav nekādu krenču,” turpina cepēja. „Bet bija laiki, kad visu nakti cepām un rīta agrumā braucām tirgoties. Esmu līdzbraucējiem pat sacījusi, lai parasta aiz matiem – ka neaizmiegu. Šodien mājās rausus izcepu vien radiem un draugiem. Pārējo sagatavojam un sasaldējam, tad sapakojam un vedam uz veikalu. Nedēļā top 200–250 rausu. Darbos liels palīgs ir dzīvesbiedrs Egils, ar kuru kopā esam jau 46 gadus.”

Sklandraušus G.Veinberga cep jau sen, un prasmes ierādījusi omī-

te. „Savukārt tēvs mācīja, ka bez pamatdarba jāprot arī kas cits, lai grūtākās dienās nepaliktu bez ieņēmumiem. Paldies vecākiem, kuri iemācīja strādāt, būt atbildīgai! Arī savus bērnus audzināju stingri. Tagad skatos – vecāki bērniem tik dod un dod, bet atdeves nekādas,” spriež G.Veinberga.

Vēl meistare atminas laikus, kad dzīvojusi Pāvilstā, kur vīramāte bērnu dārzā bijusi šefpavāre. „Jūrmalas zemē labi auga burkāni, un reiz mums atveda veselu kaudzi. Ko ar tiem darīt? Nospriedu: jācep sklandraušī. Vēlāk, kad pārcēlos uz Aizputi, cepu arī kafejnīcā.”

„Bija laiki, kad darbvietā algu nevarēja izmaksāt, vadītāja ļāva mums cept sklandraušus un tirgot, lai varam nopelnīt iztikai,” stāsta cepēja Gunta Veinberga.

Biznesu sāk pandēmijas laikā

Suši bārs *Hercogs Kuldīgas* vecpilsētā darbojas otro gadu, un Pēteri Silarāju var nodēvēt par drosmīgu, jo biznesu viņš sācis tieši pandēmijas laikā.

„Bāru atvērām pirmajā saslimšanas viļņā, un daudzi mūs sauca par kovidā bērniem,” atklāj P.Silarājs. Viņš Kuldīgā nonācis pirms četriem gadiem, kad apmeklēja pavasara palu šovu *Lido zivis*. „Tolaik Ventspils tehnikumā mācījos par ēdināšanas speciālistu. Man piedāvāja, lai palīdzu, pēc tam Mārtiņš Kokalis uzaicināja par šefpavāru *Metropolē*, bet man tolaik vēl bija tikai 18. Vēlāk pārdarbojos kafejnīcā *Kursas zeme*. Saprātu, ka zināšanas un spēki ir uzkrāti – pienācis laiks sākt ko savu.

Sastapu nu jau kolēģi Matīsu

Upleju, un viņš ieteica šīs telpas. Sāku domāt, kā Kuldīgai vēl pietrūkst. Pirmā ideja bija burgeru bārs, jo pašam tāds ēdiens tuvāks. Vēl izsecināju, ka pietrūkst suši. Tā 2020. gada 4. janvārī sākām darboties – vispirms iekārtot bāru. Viss, kas te redzams, par 90% ir pašu taisīts: slīpējām, krāsojām. Bārs durvis vēra aprīlī. Šī ir otrā vasara, kad strādājam. Jāsecina: pirmā bija labāka, šī klusāka. Mums labāk patīk apkalpot uz vietas, jo tad redz atgriezenisko saiti.”

Nesezonā nodarbināti trīs četri, sezonā – septiņi astoņi cilvēki. P.Silarājam ir ieteikums domāt par pasākumiem pilsētā arī rudenī un ziemā: „Citādi ēdinātājiem pusotrs vai divi mēneši ir aktīvā sezona, pārējā – klusā.”

Kategorija *Debija 2020*

„Svaigi produkti un rūpīga pieeja darbam,” tā par savu lolojumu izsakās suši bāra *Hercogs* saimnieks Pēteris Silarājs.

Iepazīt augus un gūt enerģiju

Kategorija *Amatnieks 2020*

Kuldīgas pilsdzirnavu apartamentos Ilze Svilpe aicina uz *Dabas sajūtu* – vietu, kur izzināt savu un Latvijas augu spēku mijiedarbībā.

„Kaut kas mums te ir starp debesīm un zemi,” izrādot ēku, teic I.Svilpe. Viņai ideja par uzņēmumu radusies, mācoties pirts skolā. „Pirtī ir īpaša aura ar stihijām – augiem, uguni un ūdeni. No dažādām enerģijām vajadzēja atbrīvot sevi un arī šo telpu. Vienu rītu pamodos un sapratu, ka jātaisa kvēpinājumi. Tie ir līdzīgi vīrakam ar spēcīgu smaržu,” saka I.Svilpe. Viņa darina arī mizu vīkšķus un hidrolātus jeb ziedūdeņus no Latvijas augiem. „Tie ir 100% dabīgi, bez konservantiem un citām pievienotām vielām. Tos var smaržot un smidzināt arī mazi bērni, taču tie ir arī ļoti spēcīgi dabīgi instrumenti,” skaidro Ilze.

„Ējot pļavā, izvēlos tos augus, kas ar mani runā. Mācos, kā katrs uz cilvēku iedarbojas emocionāli. Piemēram, neredzot uzrakstu, cilvēks izvelk pudelīti ar plūškoku, un tas nozīmē, ka viņam vajag mieru. Ozols – spēka simbols – savēl atpakaļ spēku, kas izkaisīts pa malu malām. Pēlšķis ir labs kovidā laikā. Vai esat redzējuši pelašķi, kas būt nokāris galvu? Nekad – tas spēj to noturēt. Šis augs arī cilvēku notur vertikāli.”

Uzņēmums ar pieredzi

Kategorija *Pakalpojums 2020*

SIA Biroja tehnikas eksperts Rīgā dibināta 2009. gadā, bet filiāle Kuldīgā ir kopš 2012. gada, un šodien darbs te ir desmit kuldīzniekiem.

„Esam Kurzemes centrā, varam aptvert arī visas apkārtnes pilsētas – Ventspili, Liepāju, Saldu,” saka valdes priekšsēdis Jānis Šmits. Te remontē biroja tehniku un ražo, piemēram, toneru kasetes. „Lielākoties strādājam ar juridiskajām personām, un klientu ir ļoti daudz. Viens no lielākajiem ir tirdzniecības nams *Kurši*, vēl *Latvijas Mobilais telefons* un citi. Daudz ieguldām klientos un esam augoša kompānija,” turpina J.Šmits. „Desmit gadus mūsu sfēra ir ļoti attīstījies un no neaizsargātās jeb tumšās zonas kļuvusi gaiša – klientiem caurskatāma. Kurzēmē varam saukties par nr.1, kas risinājumus atrod visātrāk. Neizmantojam ārvalstu pakalpoju-

„Krizes laikā kļuvām nevis bagātāki, bet gudrāki gan,” saka *Biroja tehnikas eksperta* valdes priekšsēdis Jānis Šmits. Viņam blakus – Kuldīgas filiāles klientu apkalpošanas speciāliste Linda Jurjore.

mus – visu darām paši. Daudz investējam programmās e-pakalpojumiem, internetveikalam. Kļūstam modernāki, pieejamāki, bagātāki ar plašāku sortimentu. Esam sākuši nodarboties arī ar nomu – tehniku iznomājam. Vairākus gadus esam pārsnieguši miljona apgrozījumu.” Ir sadarbība

gan ar Kuldīgas, gan Ventspils pašvaldību: „Esmu apmierināts, ka vietējo uzņēmumu novērtē. Mazās pilsētās jūtama saliedētība.”

No pašvaldības tiek sagaidīta sakārtota vide, jo lietus laikā klienti birojā varot iekļūt, staigājot pa paletēm.

„Es nevarētu produkciju tikai tirgot – man vajag iet arī pļavā,” saka *Dabas sajūtas* īpašniece Ilze Svilpe.

„Laimīga tur, kur esmu”

Baiba Grīnberga ar vīru Māri un meitu Annu uz dzīvi Kuldīgā atgriezies vien pirms dažiem gadiem, tomēr lēmums bijis neapstrīdams. Piesakoties meitiņai, jaunā ģimene uzreiz zinājusi, ka Kuldīga būs īstā vieta, kur viņu audzināt, tāpēc no pārpildītās un skaļās Rīgas atgriezies dzimtajā vietā. Anna šogad sāk bērnudārziņa gaitas, un Baiba stāsta, kā pāriet jaunās ģimenes ikdiena.

Kuldīdznieki Māris un Baiba Grīnbergi tieši meitiņas Annas dēļ atgriezušies dzimtajā pilsētā.

„Tas, no kā agrāk bēgu – no mazpilsētas miera un klusuma, bija tieši tas, pēc kā sāku ilgoties.”

Iepazīstini ar sevi un ģimeni!

Esam trīs: es, vīrs Māris un meitiņa Anna. Abi ar vīru vairākus gadus strādājam bankā *Luminor*. Abi esam auguši Kuldīgā: Māris pēc 9. klases mācības vidusskolā turpināja Rīgā, taču mani ceļi uz Rīgu aizveda pēc 12. klases. Dzīvojot tur, vīrs bieži pieminēja, ka agrāk vai vēlāk vēlētos atgriezties Kuldīgā, bet es vienmēr diezgan veiksmīgi no šīs tēmas novirzījos, jo pilnā pārliecībā domāju, ka nerimstošā Rīgas burzma ir tieši tas, kas mums vajadzīgs.

Taču domas krasi mainījās tad, kad pieteicās meitiņa. Sākoties dekrētam, es vienkārši vienā dienā Mārim paziņoju, ka vēlos būt Kuldīgā. Diviem jauniem, enerģiskiem, neatkarīgiem cilvēkiem būt Rīgā – tas bija forši, bet mūs kā ģimeni ar bērniņu es tur nespēju iztēloties. Interesanti, ka tas, no kā es agrāk bēgu – no mazpilsētas miera un klusuma, tagad bija tieši tas, pēc kā sāku ilgoties.

Kuldīga mūsu vajadzības pilnībā apmierina – šeit varam noņemt pilnu izjūtu gammu. Ja vēlamies būt cilvēkos, tad dodamies uz vecpilsētu, bet, ja gribam mieru, tad vienkārši apgriezījamies uz otru pusi un ejam dabā. Joprojām ik dienu esmu pateicīga, ka pirms diviem gadiem bija tāda iespēja atgriezties un ka atkal varam saukt sevi par kuldīdzniekiem.

Kā tu raksturotu mazo Annu?

Annai tūdaļ būs gads un desmit mēneši. 10. novembrī svinēsim divu

gadu dzimšanas dienu – viņa ir mūsu Mārtiņdienas bērniņš. Annā ir ļoti daudz mīluma, ar ko viņa ik dienu vēlas dalīties ar citiem. Ļoti kārtīga un saimnieciska – no apkārtējiem bieži dzirdam, ka ne velti esam ielikuši viņai tādu vārdu un ar to esam trāpījuši desmitniekā. Viņai patīk grāmatas – bieži vien Anna paņem grāmatu, sapulcina gultā mīlākās mantiņas un lasa tām pasakas, kā nu pati māc. Ir diezgan atvērta meitene, tāpēc grūti nosaukt, kas viņai nepatīktu, jo, ja kārtīgi izstāstām, kas, ko un kā, viņa ir gatava pamēģināt visu. Ja nu vienīgi matu mazgāšana – ja būtu iespēja, no šīs procedūras viņa labprāt izvairītos.

Kāda ir jūsu mīlākā izklaide mājās?

Lai arī kā esmu centusies nodrošināt Annai izklaides ar paštaisītām lietām, attīstošām aktivitātēm un spēlēm, esmu sapratusi, ka manam bērnam nekas nesagādā tādu prieku kā iesaistīties visparastākajos ikdienas darbos: skapi kārtot, māju uzskatīt utt. Patīkamais tiek apvienots ar lietderīgo – visbiežākajā nozīmē – mamma ir priecīga, jo māja kārtīga, bērns ir priecīgs, jo viņam bijuši uzticēti svarīgi darbi. Un, protams, mēs abas esam priecīgas, ka esam darbojušās kopā. Varbūt nedaudz smieklīgi skan, bet smaidis, kāds parādās Annai sejā, kad es viņai lūdzu palīdzēt netīrās drēbes salikt veļasmašīnā, nav salīdzināms ar to, ja, piemēram, piedāvāju kopā paspēlēties ar *Lego* klucīšiem.

Kas visvairāk satrauc, sagaidot rudeni un gaitas bērnudārzā?

Abi ar vīru jau no sākta gala bijām vienprātīgi, ka sāksim Annu dārziņā vest tad, kad mums tiks piešķirta vieta grupiņā, – nekādas diskusijas nebija. Vienīgā bēda par to, ka Covid-19 ierobežojumu dēļ adaptācijas periods nav tāds, kāds bija iepriekš un kādu es to būtu vēlējusies, bet citādi es uz šo lielo notikumu skatos pozitīvi. Domām ir ļoti liels spēks, un esmu pārliecināta, ka lieks satraukums uz situāciju atsauksies tikai negatīvi. Protams, apzināties, ka var būt visādi, bet esam atvērti pārmaiņām un uzskatām, ka gan mūsu Anna, gan paši lielajam solim esam gatavi. Viss tāpat notiks tā, kā tam jānotiek.

Kāds bija pandēmijas laiks mājās kopā ar bērnu?

Pandēmija pārklājās ar to laiku, kad biju bērna kopšanas atvaļinājumā, tāpēc manu ikdienu tā īsti neietekmēja. Es lielāko daļu pavadīju mājās ar meitiņu – sociāli aktīvā dzīve mazliet tika nolikta malā. Šī izejsla dēļ vairākus kovida ierobežojumus neizjutu, jo tie nebija aktuāli. Vienīgi bēdājos, ka kādu laiku nevarējām tikt ar tuviem cilvēkiem. Bet jāatzīst, ka šī situācija lielos vilcienos mūsu ģimenei tiktāl ir nākusi par labu, jo pirmos mēnešus, kad pārvācāmies uz Kuldīgu, vīrs katru nedēļu darba dēļ brauca uz Rīgu, bet tagad vairāk nekā gadu viņam ir iespēja strādāt attālināti, tāpēc varam visi būt kopā.

Jaunie desmitie saliedējas

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 10. klase ar plakātu *Vērtības, pieredze, komanda, vide*, kurā radoši atklāti skolas iniciāļi.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas (VPKV) pašpārvalde jauniesu iniciatīvas projektā *Sadarbojies un līdzdarbojies* 30. augustā organizēja pasākumu jaunajiem vidusskolēniem. Neformālās nodarbēs viņi viens otru iepazīna un saliedējas. Viena no 10. klases skolnie-

cēm Džuljeta Katrīna Skujāne atzina: „Pasākums palīdzēja nedaudz labāk iepazīt jaunus klasesbiedrus, tādēļ jutos labāk. Jaunajā mācību gadā no ikviena sagaidu pieklājīgu un pretimnākošu attieksmi pret jebkuru, it īpaši pret tiem, kuri no citiem atšķiras.” Kabilniece Dana

Lība Blūma gaida pozitīvu gaisotni, jo vēlas iegūt jaunus draugus un vidusskolas laikā kārtīgi apdomāt nākotnes mērķus. Labo atziņu vēstulē jaunieši rakstīja, ka šādu pasākumu vajag rīkot arī turpmāk, jo tas palīdz klasesbiedrus iepazīt vēl pirms mācībām.

Kā stiprināt bērna imunitāti

Par to, kā labāk sagatavoties drēgnajam rudenim un kārtīgāk pasargāt bērnus no vīrusu saslimšanām, stāsta ģimenes ārste Zaiga Rone.

„Sākot apmeklēt bērnudārzu, slimošana ar dažādām vīrusu infekcijām var būt pat deviņas reizes gadā. Bet par bērna imunitātes spējām nevajadzētu satraukties – tā ir normāla attīstība. Tomēr, lai slimšanas biežumu samazinātu, var pievērst uzmanību vairākiem faktoriem.

Vispirms uzturam un pietiekamam šķidruma daudzumam – svarīgi, lai uzturs būtu daudzveidīgs, tāpēc pietiekami jāiekļauj dārzeņi un augļi. Vairumu vitamīnu, kas imūno sistēmu stiprina, varam uzņemt ar uzturu. Svarīgi arī pārliecināties, vai D vitamīna līmenis bērna asinīs atbilst normai, jo šis vitamīns tomēr visbiežāk jālieto papildus. Vēl jānodrošina aktivitātes dabā gan vasarā, gan ziemā.

Svarīgs aspekts imunitātes stiprināšanā noteikti ir psihoemocionālā labsajūta – svarīgi, lai bērns justos droši, lai būtu labs ar vecākiem kopā pavadītais laiks, pietiekams miegs. Un noteikti jāatceras par higiēnu – roku, augļu un dārzeņu mazgāšanu.

Katru rudeni novērojam, ka dažādas vīrusu saslimšanas palielinās, un arī šis gads nav izņēmums. Tas saistīts, piemēram, ar to, ka vairāk uzturamies telpās un vīruss ir vieglāk pārnests. Runājot par apģērbu, bērnam svarīgi justies ērti, un drēbēm jābūt elpojošām. Par apģērbu daudzumu gan grūti pateikt, jo tas ir individuāli, bet var vadīties pēc principa, ka bērnam vajag par vienu kārtu vairāk nekā pieaugušajam. Piemēram, ja pieaugušais velk T-kreklu ar īsām piedurknēm, tad bērnam vajag vēl jaciņu vai džemperu ar garām piedurknēm.”

Katrīna Blaua

Baibas Grīnbergas un VPKV pašpārvaldes arhīva foto

Ar teātri vairāk nekā 75 gadus

KĀRLI FREIMANI noteikti pazīst daudzi, jo Snēpelē viņš ir spilgta personība ne tikai ar savām izrādēm, bet arī daudz ko citu pagasta labā izdarītu. Mūždien smaidīgo kungu daudzi sauc par Kārlīti, un, pirmo reizi viņu satiekot, uzreiz ir skaidrs, kāpēc. Ieejam pa durvīm Kārļa mājā, viņš *Kurzemnieku* sagaida ar skaistu dziesmu, un atmosfēra telpā uzreiz kļūst pavisam patīkama. Cienijamais 93 gadus vecais kungs gandrīz visu mūžu veltījis pašdarbības teātrim – sākumā kā aktieris, beigās kā režisors ar 44 gadu stāžu.

PIEDZIMIS DARBĪGĀ ĢIMENĒ

Kārlis teju visus dzīves gadus pavadījis Snēpelē. Audzis tēva mājās, kas vēlāk komunistu laikos atņemtas. Tas bijis laiks, kad viņš četrus gadus dienējis armijā. Atgriežoties dzimtenē, uz laiku aizgājis uz Kurmāli dzīvot pie brāļa.

„Man prieks, ka esmu piedzimis tādā ģimenē, kur visi esam bijuši sabiedriski aktīvi,” stāsta Kārlis, atceroties, ka bērnība un jaunība aizvadīta sportā, koros, dejās un teātrī. Ieguvis vidējo izglītību Snēpeles vidusskolā, kas nu jau sen likvidēta.

Ģimenē bijuši trīs dēli. Arī vecākais brālis Jēkabs spēlēja teātrī, dziedājis kori. Pārnākot no armijas, viņš Snēpelē atjaunojis sporta dzīvi, vadījis futbola komandu un pats spēlēja centra pozīcijā. Vidējais brālis Jānis pēdējā kara gadā aizsūtīts uz Vāciju. Karā dabūjis ievainojumu, nogulējis slimnīcā, tāpēc vēlāk aizsūtīts uz Angliju. Vienu reizi arī Kārlis ar dēlu aizlidojis brāli apciemot. Kārļa tēvs bijis bibliotēkas biedrības priekšsēdis, vēlāk kara gados – draudzes vadītājs baznīcā.

PRIEKŠROKA – KOMĒDIJĀM

Kā aktieris Kārlis sācis spēlēt 1945. gadā pusaudža gados. Pirmā loma piešķirta Elīnas Zālītes lugā *Zelta druva*. Tai laikā viņam bijuši 16, un režisore gribējusi, lai viņš tēlo vecu onkuli ar pliku pakausi un garu bārdi. Kad sācis strādāt tautas namā, braucis uz Rīgu uz režisoru un tautas nama vadītāju kursiem.

Ilggadējā režisore un skolotāja Milda Cers ievirzījusi Kārli teātrī jau nopietnākā līmenī. 1966. gadā abi kopā iestudējuši Rūdolfa Blaumaņa lugu *Zagli*. Tamdēļ Kārlim bijis jābrauc uz ministriju pēc atļaujas, jo izrādē spēlēts arī žids, un tas padomju tautu draudzībai nav bija vēlami. Mildai tā bijusi pēdējā izrāde pirms došanās pensijā. Kārlim novēlējusi viņas gaitas turpināt,

Kārļa Freimaņa moto: „Cik skaisti ir dzīvot!”

tāpēc jaunais režisors stafeti pārņēmis. Kārlim vienmēr patīcis iestudēt komēdijas, un kā vienu no mīļākajām viņš min *Cerīņu dārzu*, jo tā bijusi kolosāla luga ar dziedāšanu.

PAŠDARBNIKĀ AR PROFESIONĀLIEM

Aktieris Ēvalds Valters esot kungam attālos rados, un viņš esot atbraucis apskatīt Kārļa iestudēto R. Blaumaņa *Launo garu*. Pēc izrādes viesis aktierus uzteicis un sacījis, ka Rīgā tādu neesot. „Ja vien viņi būtu mācījušies par aktieriem, te puse varētu staigāt pa Rīgas teāt-

riem,” atceras K. Freimanis.

„Teātris pagastā paņēms no dzīves ļoti daudz laika. Daudziem aktieriem bija jāiet mājās lūgties, lai varētu turpināt spēlēt. Laukos jau to resursu ir tik daudz, cik ir, tāpēc lomas bija jāpiespēlē tādas, lai kaut nedaudz atbilstu aktiera raksturam un izskatam. Tad bija vislielākie sasniegumi,” atceras Kārlis. Tomēr, lai panāktu vēlamo izskatu, aktieri daudz grimēti, arī bārda līmēta. Kostīmus taisījuši paši no veciem audumiem, arī dekorācijas. Ejot pie kāda ciemos, vienmēr lūkots pēc nevajadzīgām cepurēm, vestēm

un apaviem. Kārlim dekorācijas vai apģērba gabalus nereti atdevuši cilvēki no malas. Saucot sevi par vecmodīgu, K. Freimanis saka: mūsdienu teātrī šādas dekorācijas vairs neatzīst un tas viņam nepatīk. Savā laikā bijuši krietni lielāka darbošanās, bet tagad viss vienkāršots.

Režisoram patīcis uz Snēpeli aicināt Latvijā ievērojamus aktierus. Viņa izrādēs viesojušies abi *zvejnieka dēli* – aktieri Pēteris Lūcis un Eduards Pāvuls, arī Elza Radziņa, Jānis Skanis, Valdis Lūriņš, Mārtiņš Vērdušs, Oļģerts Dunkers un daudzi citi. Arī pasaulslavenais dziedātājs Jānis Zābers braucis uz Kārļa iestudējumiem.

PASPĒJIS DAUDZ

Skatītāju vienmēr bijis daudz, tāpēc lugas spēlētas pa vairākām reizēm. „Man tai laikā bija ļoti liela alga – 160 rubļu. Pats ierīkoju skatītājiem krēslus, lai būtu ērta skatīšanās,” stāsta kungs.

Kārlis ar prieku atceras, ka agrāk nav bijis tādas aizraušanās ne ar televīziju, ne kino. Tas bijis īsts darbošanās laiks, un pats vadījis septiņus pulciņus. 1948. gadā Dziesmu un deju svētkos piedalījies ar kori, 1955. un 1960. gadā – ar deju kolektīvu. Vēl vadījis pūtēju orķestri un audēju pulciņu. Tomēr teātris vienmēr pirmajā vietā. Ar visu sirdi un dvēseli tajā Kārlis panācis, ka septiņiem viņa aktieriem piešķirta Kultūras ministrijas krūšu nozīme kā pašdarbības teicamniekiem.

DZIED UN IESTUDĒ ARMIJĀ

Padomju armijas laiku Kārlis atceras tikai pozitīvi. Visi tikušies iesaukšanas punktā Saldū un turpinājuši ceļu uz Rīgu. Tālāk brauciens iлдzis desmit dienas caur Lietuvu uz Urāliem Krievijā. Apmešanās vieta – Čebarkuļa. Puse karavīru – latvieši, otra puse – lietuvieši. Kārlis atceras, ka paveicies ar komandieri,

ar kuru viņš ļoti labi sapraties. Armijā iepazinies ar jaunu puisi no Lietuvas, kurš bijis baletmeistara asistents un kurš aizsūtīts tur uz pārnācīšanu. Abi nosprieduši, ka jātaisa pašdarbības kopiena. Sākumā saorganizējušies puisi paši, vēlāk pieaicinājuši virsnieku sievas un meitas. Beigās sarīkots vesels uzvedums *Kurpnieku polka*, un tas izvirzīts uz lielo skatuvi uzstāties Sverdlovskas apgabalā.

Vēl Kārlis kopā ar trim armijniekiem uztaisījuši kvartetu: „Grūti gāja ar latviešu tautas dziesmām, jo krieviem bija jāzina, par ko dziesmas ir. Mēs jau tulkojām, bet vajadzēja izvēlēties tādas, kas ir iespēstas ar oficiālām notīm.” Ar visu to armijnieki braukuši pa pensionātiem uzstāties veciem cilvēkiem.

Arī šaušana Kārlim pavekusies, viņš pat sūtīts pie jaunajiem, lai apmāca. Vienu reizi nācies ar lielgabalu šaut 48 grādu salā, turklāt stāvējis goda sardzē lieliem virsniekiem. K. Freimanis pat trīs reizes esot saticis Georgiju Žukovu formas tērpā ar visām medaļām, vienu no Padomju Savienības augstākajiem virsniekiem. Vienā reizē palīdzējis G. Žukova mašīnu izcelt no grāvja. Tas pavēris durvis un prasījis, vai viņi ir latvieši. Kad Kārlis apstiprinājis, tad G. Žukovs teicis, ka 163. bataljonā tik laba disciplīna ir tikai tāpēc, ka tur pamatā latvieši. Viņš tos esot ļoti slavējis. Kārlim piedāvāti virsnieku kursi, tomēr armijas dzīve nav saistījusi, un viņš gribējis atgriezties dzimtenē. To K. Freimanis atceras ar prieku un par dienestu nesūdzas.

Drīz pēc atgriešanās piezvanījusi režisore M. Cers, lai mudīgi skrien uz tautas namu. Viens aktieris salslims, un Kārlim jāpaspēj līdz vakaram iemācīties visu lomu, jo tā bijusi pieņemšanas izrāde. Viņš, protams, paklausījis un dienas laikā uzdots izpildījis.

Kārlis ar sievu Rasmu jaunībā.

Kādā izrādē Kārlis Freimanis (sēž zemē) kopā ar Diānu Šteinbergu (aizmugurē), Raimondu Vilmani (blakus) un citiem Snēpeles pašdarbības teātra aktieriem.

Stingrs režisors, bet mīļš kā tēvs

Ilggadējā Snēpeles amatierteātra aktrise Diāna Šteinberga, kura spēlējusi pie Kārļa, iemīlējusi viņu kā pašas tēvu.

„Savā laikā atnācu uz Snēpeli, un teātrī tieši trūka vienas aktrises. Kārlim par mani jau tika noziņots, un viņš atbrauca ciemos. Mēs ļoti ātri atradām kopīgu valodu, un es vairākus gadus spēlēju pie viņa. Atceros, ka Kārlis bija ļoti stingrs un punktuāls. Mēģinājumus nedrīkstēja kavēt, vajadzēja ierasties savlaicīgi, citādi varēja arī *norauties*. Tomēr viņš pret visiem bijis mīļš. Viņš bija arī ļoti darbīgs – visas deko-

rācijas šuva pats, zīmējumus uz plakātiem zīmēja un darīja visu, ko vajadzēja. Kādu laiku skolā par darbības skolotāju strādāja. Pina grozus un ko tik vēl nedarīja!

Man pirms gadiem nodega māja, un, kamēr cēla jaunu, es dzīvoju pie Kārļa. Viņš mani uzņēma bez jebkādam problēmām. Tagad esam tik tuvi, ka varam saukt sevi par ģimenes draugiem. Mēģinu apciemot viņu katru dienu; ja tomēr nesanāk, uzzvanu divas vai trīs reizes dienā. Kārlis vairs neredz, tāpēc viņam nepieciešama palīdzība.”

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 31. kārta

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Viena no vecākajām nocietinātajām pilsētām šajā kontinentā, kas saglabājusi savu viduslaiku izskatu. Atrodies jūras līcī, kaļķakmens klinšu ieskautā pilsēta veido iespaidīgu ainavu. Pilsēta iekļauta UNESCO pasaules mantojuma sarakstā. 2000. gadu sākumā tūristu skaits palielinājies, daudzi ierodas ar kruīza kuģiem. Precīzs pirmās apmetnes dibināšanas laiks nav zināms. Saskaņā ar dažiem avotiem vecākā apdzīvotā vieta datēta ar diviem tūkstošiem gadu, un tās pašreizējais nosaukums cēlies no vārda Dekatera (no seno grieķu vārdiem *Deka* + *Thira*, kas nozīmē *desmit* + *vārti*, iespējams, no nocietinājumu vārtu skaita).

Atbildi gaidām līdz 9. septembra 11.00, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

30. kārtas atbilde: Frīmentla, Austrālija.

Pareizi atbildējuši: Gunta Folkmane, Inese Midrijāne, Vineta Kondraņicka, Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Indra Grandava, Velta Višņevska, Daina Gerente, Ingars Neimanis.

Konkursu atbalsta veikals Cikāde.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus jaunajā Kuldīgas novadā.

31. jautājums

Foto uzņemts ap 30. gadu vidu. Kas tas par torni, ko būvēja Kuldīgas pusē?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 9. septembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

30. jautājuma atbilde: Kuldīga, Kalna iela.

Pareizi atbildējuši: Gunta Grundmane, Indra Grandava, Gunita Rībena, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Mārtiņš Lagzdīns, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Maija Vījuma.

FOTOKONKURSS

Kas šajā attēlā ir citādāk? Atrodi neatbilstības!

Atbildes līdz 9. septembra 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtīt redakcijai 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemest redakcijas vēstuļu kastītē.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Indra Grandava, Ingars Neimanis, Velta Višņevska, Daina Gerente.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 9. septembra 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kas ir Artava?

Atbilde: Lēnu baznīcas restaurētais krucifikss sver 100 kg.

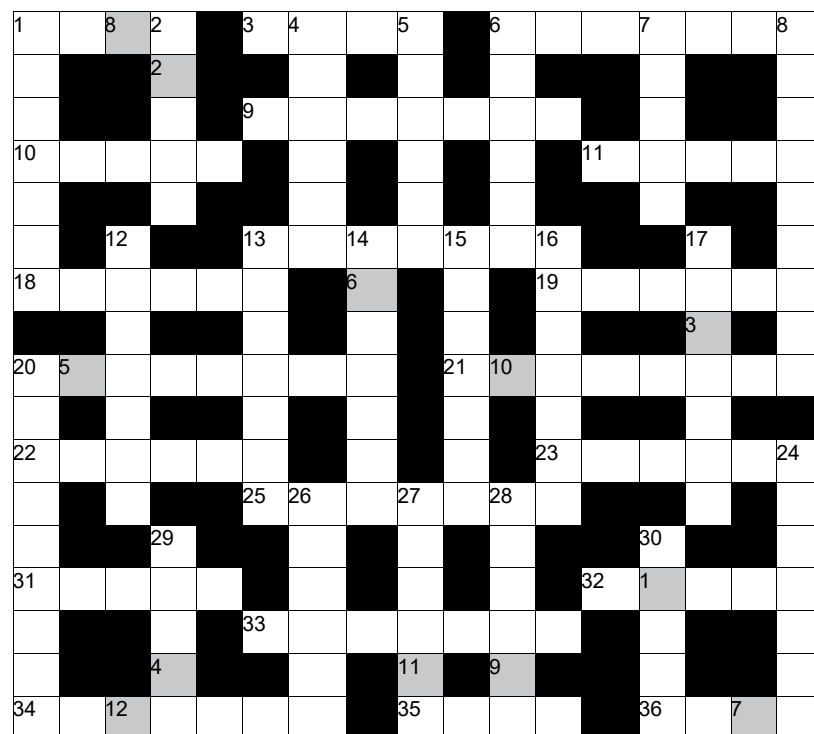
Pareizi atbildējuši: Gunta Grundmane, Indra Grandava, Ausma Kreidere, Gunita Rībena, Velta Višņevska, Daina Gerente, Ingars Neimanis, Gunta Folkmane.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Leontjeva.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Risinājumu gaidām līdz 9. septembrim.

Horizontāli. 1. Japāņu cīņas veids, kurā zaudējumu piešķir par izešanu no apzīmētā laukuma vai pieskaršanos grīdai ar kādu ķermeņa daļu (izņemot kājas pēdu). 3. Grieķu mitoloģijā – ganāmpulku un mežu dievs, visas dabas aizbildnis. 6. Raibs galvas lakats, bieži ar iekodinātu rakstu (parasti uz melna pamata), ko mēdz sasiest pakausī. 9. Amatpersonas piešķirta īpaša privilēģija. 10. Viļņu šķēlējs kuģa priekšgalā. 11. Preces svars kopā ar iesaiņojumu. 13. Reklāmkarogs; norobežota reklāma globālā tīmekļa vietnē, kas parasti izvietota tās augšmalā. 18. Baznīcas rokasgrāmata par dievkalpojumiem, baznīcas amatiem un ceremoniju izpildes kārtību. 19. Hinduismā un budismā – neziņa par realitātes patieso dabu. 20. Grieķu mitoloģijā – dieva Apollona un nimfas Kirēnes dēls, zemkopības un lopkopības dievība. 21. Neaizsalusi vai atkususi vieta (ūdenstilpē); āliņģis. 22. Ķekatas – masu gājienu dalībnieki. 23. Ezers Idumejas augstienē, Straupes pagastā. 25. Pilsēta Horvātijā, Zagrebas piepilsēta. 31. Blīvs, plāns, blāvi spožs kokvilnas vai mākslīgā zīda audums. 32. Karpu dzimtas suga, plaudim līdzīga zivs, kas uzturas jūrā, bet nārsta laikā un mazuļu stadijā – upēs un caurtekošos ezeros. 33. Amatnieks, kas jumj jumtus. 34. Valodniecībā locījums, kas izsaka kaut kā neesamību vai trūkumu. 35. Kukaiņēdēju kārtas zīdītājs ar cietām adatām klatu muguru. 36. Mīksts klubkrēsls ar augstu atzveltni, bez vai ar nelieliem roku balstiem.

Vertikāli. 1. Sala Malajas arhipelāgā, otra lielākā Lielo Zunda salu grupā. 2. Sīknauda Islandē. 4. Miecētava, ādas apstrādes darbnīca. 5. Daļēji nokaltusi priede vai egle. 6. Tautu grupa, Sumatras (Indonēzijā) pamatiedzīvotāji. 7. Pilsēta Lielbritānijā, Anglijas DA, Padekalē krastā. 8. Lidaparāts, kas ir pildīts ar gāzi, kura vieglāka par gaisu. 12. Urāna pavadoņi. 13. No sajauktiem, samaisītiem miltiem cepta maize (apv.). 14. Smalks kokvilnas veļas audums, apstrādāts kā audekls. 15. Metāla vai plastmasas sloksne, ar ko salikumā veido atstarpes (piemēram, lai atdalītu virsrakstus un ilustrācijas no teksta, sleju no slejas). 16. Svētupes labā krasta pieteka Limbažu novada Pāles pagastā. 17. Apollo grupas mazā planēta, atklāta 1936. g. 20. Muzejs Vīnē ar vienu no pasaulē lielākajiem zīmējumu, akvareļu un grafikas krājumiem, dibināts 1768. g. 24. Spirta raudzēšanas blakusprodukts, kas sastāv no augstākajiem vienvērtīgajiem spirtiem ar citu vielu piemaisījumu. 26. Vērdiņš; poļu veclaiku trīs grašu naudas gabals; 1,5 kapeikas. 27. Apzīmots diplomātiskā kurjera pasta sainis, kas ir neaizskarams. 28. Talebana grupējuma (islāma fundamentālistu, sunnītu) locekļi un atbalstītāji Afganistānā. 29. Zārds, ko veido trīsstūrveidā sastiprināti apaļkoki ar šķērskokiem (apv.). 30. Apdzīvota vieta Kuldīgas novada Īvandes pagastā.

Pareizā atbilde: ŪDENSKLIŅĒRIS – vārīts un pēc tam cepts neliels baltmaizes mīklas kliņģeris.

Atbildes

Horizontāli. 3. Šarpija. 9. Šļute. 10. Tanki. 11. Neirīts. 12. Svāri. 14. Kņada. 15. Slaidi. 16. Asva. 21. Everests. 23. Adelaida. 24. Sitve. 25. Cirtas. 27. Statīt. 28. Anita. 30. Jasmuiža. 31. Skopulis. 35. Ekso. 36. Trakts. 39. Migla. 40. Ietve. 41. Pārejas. 42. Idras. 43. Amūrs. 44. Sausnis.

Vertikāli. 1. Kļava. 2. Stars. 4. Amētists. 5. Pirtis. 6. Jitlande. 7. Maiņa. 8. Skoda. 13. Ilze. 14. Kvēlot. 17. Tercija. 18. Medrese. 19. Sistole. 20. Mantisa. 22. Siena. 23. Avots. 26. Alupka. 28. Ažiotāža. 29. Aksakali. 32. Piti. 33. Stress. 34. Ģilde. 35. Elsas. 37. Selma. 38. Svāri.

Pareizi atbildējuši: Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Daina Gerente, Gunta Vāciete, Bruno Mekšs, Gunita Rībena, Vilnis Bēniņš.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīkla konkursam, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstuļu kastītē!

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcents.

PĀRDOD

Sausu skaldītu lapkoku **MALKU**, krava 150 EUR ar piegādi; GAZ-24 **DZINĒJU**, jaunu, 1. komplektācija. Tālr. 29287258.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briķetes (145 EUR/palette, šķeldu, mizas, skaidas, kucišus (50 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 2661831.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Krāmētu **MALKU**, ātra piegāde. Cena: 110 EUR par skaldītu, 85 EUR par klučiem. Kravā 3 m³. Tālr. 26632723.

Svaigu **CŪKGAĻU** (svilinātu), min. daudzums – ¼ (20 kg), 2,80 EUR/kg. Tālr. 28890462.

6 nedējas vecus **SIVĒNUS**. Tālr. 26433706.

Pārdod liellopu trūdmēslus maisos. Cena par maisu – 3,50 EUR, maisa izmērs – 55x100 cm. Piegāde Kuldīgas novadā, sākot ar 3 maisiem, bez maksas. Piegāde notiek katru nedēļu sestdienās, svētdienās. Tālrunis informācijai 26361188.

TRŪDMĒSLUS labai ražai. Tālr. 29590704.

PĒRK

Vēlos iegādāties **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 29621515.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Kļavas, ozola, oša **ZĀGBALĶUS**, alkšņa malku. Tālr. 29428876.

SIA AIBI iepērk gaļas šķirnes krustojuma **BULĻUS**, teles eksportam. Liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus kaušanai. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiski augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svairi. Tālr. 20238990.

SIA Valinda – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**, brauc pakāj. Tālr. 29886349.

SIA Skruna iepērk lopbarības **GRAUDUS**. Pieteikt pa tālr. 63331124, 29697331.

GAILENES, BRŪKLENES, DZĒRVENES un **ĀBOLUS** sulai Kuldīgā, tālr. 28925676; Ēdolē, tālr. 25366612. Transports pie klienta, tālr. 26284210.

ZOOBIRŽA

Pie Smilšu ielas kaļiem pieklūdusi iepriekš meklēta melna **KAĶENĪTE**.

DAŽĀDI

JUMTA seguma labošana, maiņa, ēku siltināšanas darbi, materiālu piegāde. Tālr. 28749982.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts izbraukumā. Tālr. 27501427.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

SULU SPIEŠANA ar paku presi, taisām dažādus *mix* jebkurā daudzumā. Nopērkamas arī sulas. Padures pagasta *Strujas*. Tālr. 26284210.

VAJADŽĪGI

AS *Kurzemes atslēga* (LV40003253124) **AICINA DARBĀ**: konstruktoru-mācekli, metāla lēģu, metāla griezēju, metāla štancētāju un frēzētāju. Darbs Aizputē, Kalvenes ielā 27. Vēlama iepriekšēja pieredze vai vēlme mācīties un apgūt jaunas prasmes. Alga: 500–1200 EUR. CV gaidīsim iesūtītu: info@mfr.lv. Tālr. 27053787.

SIA *Mars* (46103002907) aicina darbā **ZĀGMATERIĀLU KRĀVĒJU**. Darbs maiņās, alga: 1100 EUR. Tālr. 29284817.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS atīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsma atlikumus, šķeldojamo materiālu.
☎ 25 622 293 (Āris)

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881,
e-pasts:sludinajumi@kurzemnieks.lv.

LĪDZJŪTĪBAS

*Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni,
Bēzros un zvaigznēs.*

/O.Vācietis./

Skumju brīdī esam ar Dainu, LAURI mūžības ceļos pavadot.

Dzidra, Sarmīte, Veriņa, Sveta un Daina

*Kaut pa vistālāko ceļu
Viena aizgāji, māt,*

*Es vienmēr būšu tev līdzās,
Tu vienmēr būsi man klāt.*

/I.Rudene./

Visdziļākā līdzjūtība Sandrai Miļēvičai, māti mūžībā pavadot.

Kuldīgas slimnīca

*Ļaut skaņai izskanēt,
Ļaut sāpei izsāpēt,
Ļaut upei aiztecēt,
Ļaut...*

/I.Auziņš./

Skumju brīdī esam kopā ar Sandru, mammu aizsaulē aizvadot.

Kolēģes un nodaļas iemītnieki

*Mūža vakars krēslas spārnēm
Tumsu auž un zvaigznes dedz.
Un pār gadiem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz.*

/Z.Purvs./

Izsakām dziļu līdzjūtību Anitai Turlutei, tēvu mūžībā aizvadot.

Valsts ieņēmumu dienesta kolēģi

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Mārim Čerņiševam ar ģimeni, māsu INGU mūžībā pavadot.

Vaira, Ilgvars, Aina

*Deg, sēru svece deg,
Kaut mūžs vēl neizdzīvots...*

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, no INGAS ĶEPULES uz mūžu atvadoties.

Operāciju bloka bijušās kolēģes

*Vienmēr uz pasaules kāds,
Kuram bez tevis ir auksti
Un pat aiz pasaules vēl
Vajaga siltu plaukstu.*

/Ā.Ziemeļis./

Esam kopā ar Valdu Liepu, mammīti mūžībā pavadot.

Kolēģi no Alsungas bērnu dārza

Miķelītis

VENTSPILS NOVADA PAŠVALDĪBA (reģ. Nr. 90000052035)

izsludina konkursu uz
Ventspils novada pašvaldības Būvvaldes
būvinspektora amatu.

Pieteikšanās līdz 2021. gada 24. septembrim.
Ar pilnu sludinājuma tekstu var iepazīties Ventspils novada pašvaldības mājas lapas www.ventspilsnovads.lv sadaļā *Aktualitātes*.

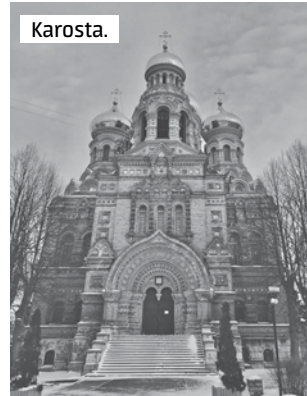
TŪRISMS UN ATPŪTA

Aizraujoši ceļojumi pa Kurzemi

Liepājas pusē ir plašas ceļojumu iespējas: var vērot bioloģisko daudzveidību, novērtēt senatnīgu vecpilsētu šarmu. Lūk, dažādi iespējamie galamērķi.

KAROSTA – PADOMIJAS PIEMINEKLIS

Ja ceļavēš jūs aiznesis uz vēju pilsētu Liepāju, ir vērts maršrutā iekļaut pilsētas daļu otrpus Oskara Kalpaka tiltam. Karosta ir lielākā vēsturiskā militārā teritorija Baltijā ar nenovērtējumu 19. gadsimta arhitektūras un militāro mantojumu. Viesus un iedzīvotājus valdzina četri zeltīti Sv. Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāles kupoli. Lai arī padomju laikos šī pilsētas daļa bija slēgta, šodien Karosta piedāvā kā aktīvu atpūtu sporta kompleksā *BB Wakepark*, tā pastaigu gar Ziemeļu molu, pēc kuras krasta terasē var iemalkot dzērienu un vērot

Karosta.

Juliannas pagalms.

Dunikas purva taka.

viļņu uzstājīgo uzbrukumu mola akmeņiem. Vēstures vēsmu alkstošie var doties Ziemeļu fortu jeb izbijušā Liepājas cietokšņa virzienā, un tas sniegs gan elpu aizraujošu ainavu, gan gravitācijas sajūtas maiņu slīpajā mājā, taču tie, kas vēlas skaudrās vēstures atbalsi izjust uz savas ādas, noteikti sarakstā iekļaus Karostas cietuma apmeklējumu.

JULIANNAS PAGALMĀ KŪSĀ DZĪVĪBA

Turpinot vēju pilsētas apmeklējumu, Juliannas pagalms ir vieta, kur gūt spilgtas emocijas un just vecpilsētas kņadu. Pēdējos gados šī mazo kafējnicu un bāru ieskaitā ieliņa kļuvusi par īstu Liepājas dvēseli – agrākajā ostmalā pulcējas simtiem

ļaužu, kurus priecē 19. un 20. gadsimta industriālā arhitektūra un, protams, draugu kompānija. Tur var nogaršot gan savdabīgus alus dzērienus un uzkodas bārā *Miezis un Co*, gan klasiskus kokteiļus un gardu maltīti kafējnicās *Wood Stock* un *Grēeks*. Nedēļas nogalēs tiek organizēti koncerti un citas performances gan pagalmā un kul-

tūrvietā *Kursas putni*, gan blakus autentiskajos apartamentos *Rita's Margarita*.

DUNIKAS PURVA TAKA – MIERĀ UN KLUSUMĀ

Gandrīz 5 km gara, zem kājām čikstoši koka dēļi, skābaržu aromāts un putnu vītrošana – tāda idilliska ir Dunikas purva taka. Ja vēlaties brīnumainajā ainavā nedomāt par ikdienas raizēm, šajā ceļā ir vairākas piknika vietas, kur apstāties un ieelpot rāmo gaisotni. 7000 gadu vecais purvs glabā Latvijas vienīgo skābaržu audzi un mielo acis ar dzīvu vēsturi. Ainava ir bagāta ar neparastām, mazām priedītēm, kas ir vairāk nekā 150 gadu vecas, neskaitāmiem ezeriņiem, ziedošiem augiem un sūnām.

Dana Liniņa
Autores foto

Puratos

LATVIA SIA

IEPĒRK:

**RUDENS AVENES,
KRŪMELLENEŠ.**

Piegādātajam jābūt reģistrētam PVD kā primārās ražošanas uzņēmumam.
Sīkāka informācija pa tālruni 26412740.

Padurē tirgojas, nogaršo, izzina

(Sākums 1. lpp.)

Padurniece Astra Vārna tirgū piedāvāja vairāku veidu lauku torti ar putukrējumu. Viņai kūku cepšanā ir 40 gadu pieredze.

Anita Sāmieta un Naira Lācīte sarūpējušas cigoriņu kafiju, skābputru un oglēs ceptu siļķi.

Ar neparastu instrumentu skaņām iepazīstināja seno amatu pētniece Anete Simanovska no Durbes pagasta Padones.

Interesenti varēja nofotografēties pie īstas kuļmašīnas.

Izstādē – Padures mazpulcēnu izaudzētais.

Liela bija interese par badapankūkām. Trešo gadu tās šeit cep Dace Gulbe, kura pati ir no Kurmāles pagasta, bet sociālās darbinieces ieteikums – grūbpienākumus pilda Padurē un Īvandē.

Koča ir grūbu putra jeb, kā to dēvē virēja Indra Višocka, Latvijas popkorns, kas garšo arī bērniem. Viņas ieteikums – grūbas vispirms izmērcēt, tad tās ātri izvārīsies.

Inta Jansone, Lailas Liepiņas foto

Deputāti nevar vienoties – sauc talkā visus

Lai jaunais Kuldīgas novads tiktu pie ģerboņa, tā izvēlē aicināti iesaistīties iedzīvotāji.

Likums paredz, ka pēc administratīvi teritoriālās reformas novadiem jāizstrādā jauns ģerbonis.

Kuldīgas novada deputāti jau atzinuši, ka Alsungas un Skrundas novada ģerbonis ir spēku zaudējis, un noteikuši, ka līdz jauna izstrādei lietojams līdzšinējais, Valsts heraldikas komisijas apstiprinātais Kuldīgas novada ģerbonis.

Domes sēdē izskanēja ideja atjaunot pirmās Latvijas brīvvalsts

laika Kuldīgas apriņķa ģerboni – tajā zilu laukumu divās daļās sadala sudrabota, viļņota līnija, simbolizējot Ventu, un abās pu-

sēs ir zivis. Heraldikas mākslinieka Edgara Sima sagatavoto atjaunoto veidu prezentējot deputātiem, tika saņemtas pretru-

Kuldīgas apriņķa ģerbonis ar zivīm un līdzšinējais novada ģerbonis ar Svēto Katrīnu centrā. Interesants fakts: nevienas citas Latvijas pilsētas ģerbonī nav sievietes. Divām pilsētām tajā attēloti cilvēki – bez Kuldīgas vēl arī Cēsīm, un tur atainots karavīrs.

nīgas atsauksmes, pārsvarā no opozīcijas deputātiem Kristīnas Ansones un Daigas Kalniņas, kuras izteicās, ka nav labs krāsu

tonis, zivju par daudz, tās nesaisīti, piemēram, ar Alsungu utt.

Pēc domes priekšsēdes Ingas Bērziņas rosinājuma deputāti vienoties rīkot aptauju, aicinot ikvienu paust viedokli, kādam ģerbonim jābūt. Ir trīs atbilstoši varianti: atjaunot Kuldīgas apriņķa (ar zivīm); izmantot līdzšinējo (ar Sv.Katrīnu); radīt jaunu. Aptauja norit **līdz 22. septembra 17.00**, anketu var aizpildīt interneta saitē: https://ej.uz/gerbonis_Kuldigas_novads.

Dakteris Klauns piestāj Kuldīgā atpūsties

Jānis Taukulis jeb medicīniskais klauns vārdā Dr. Jaukulis devies 20 dienu velomaratonā, katru dienu plānojot nobraukt 100 kilometru, piestājot vairākās slimnīcās. 1. septembrī viņš sasniedza Kuldīgu.

Dakteris Jaukulis Kuldīgā piestājis atvilkt elpu pēc 100 kilometriem, ko nobraucis no Liepājas puses.

J.Taukulis par dakteri Klaunu Rīgā strādā trīs gadus: „Mans pienākums ir bērnu slimnīcā iepriecināt, liekot aizmirst, kur viņi atrodas.”

Ideja par Dr. Klauna velomaratonu ir viņa paša: „Vienā dienā aizgāju pie vadītājas un teicu, ka ir ideja apbraukt ar velosipēdu apkārt Latvijai, un radās doma par labdarības maratonu. Grūtais laiks slimnīcas telpās arī bērniem ir kā mara-

tons. Un, kā zināms, neviens maratons nav viegls – nogurst pat vispēcīgākie un stiprākie sportisti.”

Jānis jau bijis Aizkraukles, Daugavpils, Rēzeknes, Cēsu, Valmieras, Rīgas un Liepājas slimnīcā, pēc 100 kilometriem pa nakti paliekot Kuldīgā, lai no rīta dotos atpakaļ uz Rīgu. Jautāts, kādēļ šeit Jānis ir tikai caurbraucot, slimnīcu neapmeklējot, viņš atbild, ka pie mums neviens dakteris

Klauns nestrādā.

Sazinoties ar Kuldīgas slimnīcas galveno māsu Ilzi Ludi, *Kurzemnieks* uzzina, ka līdz šim pēc tāda daktera nav bijusi vajadzība, jo bērnu tur esot maz un parasti viņi ilgi neuzturoties. Pašlaik bērnu nodaļa tiek remontēta un tiek izmantotas citas telpas.

Jānim maratona laikā gādījušies arī piedzīvojumi: „Jau pēc pirmajiem trim kilometriem piedzīvoju kri-

tienu, kad mani fotografēja. Rokas un kājas pamatīgi nobrāztas. Nākamajā dienā *nobruka busiņš*, kas brauc līdz ar pārtiku un ūdeni, – akumulators atteicās strādāt, taču ar citu palīdzību to izdevās atdzīvīnāt. Daugavpilī saplīsa telefons, un, kad tiku līdz Alojai, tas nobeidzās pavisam, tādēļ Rīgā vajadzēja pirkt jaunu.”

Amandas Gustovskas
teksts un foto